

Na str. 2: Polityka zbożowa „sanacji”

CZ. NR. 204 (4997)

WARSZAWA, SOBOTA 18 CZERWCA 1932 r.

Rok XXXVIII

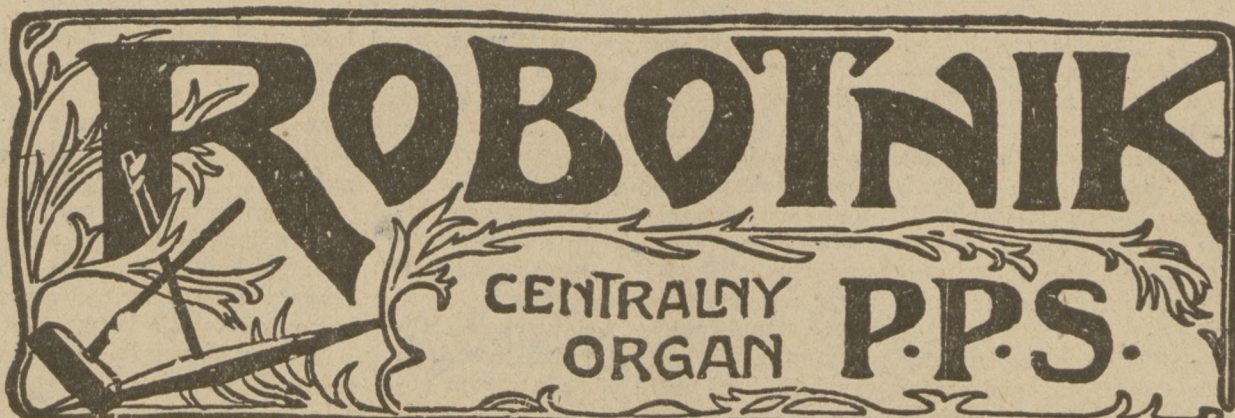
**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIAŃSKI**

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 12 do 2-iej

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70.

DYREKCJA — tel. 720-13.

ADMINISTRACJA — tel. 313-80.

DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

Niebezpieczeństwo wojny

Centralny Komitet Wykonawczy Polskiej Partii Socjalistycznej uznał za konieczne zwrócić w specjalnym komunikacie uwagę klasy robotniczej i całej polskiej opinii na wzmożone niebezpieczeństwo wojenne.

które zawisło nad światem w ciągu ostatnich kilku miesięcy.

Nie chodzi nam, rzecz oczywista, o wywołanie paniki; wręcz przeciwnie; Centralny Komitet Wykonawczy przez strażę wyraźnie przed nastroszonymi panikami, szerzonymi — niekiedy rozmyślnie, niekiedy z bezgraniczną lekkomyślnością na skutek pogoni za „sensacją” — przez prasę mieszczańską, zwłaszcza przez prasę faszystowską, nacjonalistyczną i brukową różnych krajów. Ale co innego jest — szerzenie paniki, a co innego — zdawanie sobie sprawy z realnie istniejących i wciąż rosnących niebezpieczeństw.

Komunikat Centralnego Komitetu Wykonawczego wymienia dwie grupy zdarzeń, które zaostrzyły bardzo znacznie położenie międzynarodowe.

Pierwsza grupa — to polityka japońska na Dalekim Wschodzie; za dała ona silny cios powadze Ligi Narodów, a poprzez utworzenie niby — niepodległego „Państwa Mandżurji”, poprzez wspieranie pośrednie oddziałów wojskowych „białej gwardii” rosyjskiej stworzyła nieustannie jątrzące się źródło konfliktów ze Związkiem Republik Sowieckich.

Grupa druga — to pochód hitleryzmu w Niemczech, związany ideowo z uchwałą Wielkiej Rady Faszystowskiej w Rzymie na temat rewizji traktatów pokojowych. Program hitleryzmu, gdyby miał być wykonany całkowicie, jest programem wojny. Zresztą p. Strasser, jeden z „generałów” Hitlera, powiedział to przed paroma dniami całkiem niedwuznacznie przez radio berlińskie. W tych warunkach każdy tryumf wyborczy albo inny hitleryzmu oznacza nadrywanie cienkiej niteczki „miecza Damoklesa”, — i — odwrotnie — każdy odpór ze strony Socjalnej Demokracji oznacza te niteczki wzmacnianie. Dochodzi tu wreszcie dotychczasowe niepokojące Konferencji Rozbrojenia, oddziałujące kolosalnie na stan psychiczny narodów.

Osobno podkreśla Centralny Komitet Wykonawczy ujemną rolę dyktatorskich systemów rządzenia; usunęły one politykę zagraniczną odnośnych państw z pod kontroli parlamentu i opinii publicznej, otworzyły sze roko wrota dla wszelakich zakulisowych manewrów kapitału międzynarodowego, w szczególności kapitału, obsługującego przemysł wojenny. Potworne moralnie machinacje tej ostatniej grupy kapitalistycznej przed r. 1914 i w toku wojny światowej są dzisiaj znane dokładnie z dokumentów, ogłoszonych publicznie, i z różnych „niedyskretnych” pamiętników.

Specjalny niepokój budzi sprawa interwencji zbrojnej w stosunku do Rosji. Propaganda sowiecka w sposób przesadny, demagogiczny, często historyczny, wyzyskuje każdą sposobność, by zapewnić klasę robotniczą świata, że interwencja jest już tuż — tuż, że stoi u samych drzwi, że nastąpi lada godzina. Tej tezy sowieckiej, oczywiście, nie przyjmujemy. Nie ulega wszakże wątpliwości, że są małe myśli o interwencji istnieje; rozwinął ją ongiś w słynnym memorandum gen. Ludendorff; jest ona popularna wśród części „sztabu” hitlerowskiego; niektórzy oświadczenia von Papena w okresie, gdy nie zasiadał on jeszcze na krześle kanclerskim, można by rozumieć w sensie właśnie inter-

Nowa prowokacja przemysłowców w Górnośląskich hutach żelaza Zaostrzenie zatargu

Jak donosiliśmy już, posiedzenie Komisji arbitrażowej, wyznaczone na ubiegły wtorek, celem rozpatrzenia propozycji przemysłowców w sprawie obniżki płac akordowych w hutach żelaza — NIE ODBYŁO SIĘ, GDYŻ PRZEDSTAWICIELE PRZEMYSŁOWCÓW WOGÓLE NIE PRZYSZLI.

Tymczasem już w parę dni później, ZACZĘTO ROBOTNIKOM POTRACAĆ PRZY WYPŁACIE 20 DO 50% Z ZAROBKÓW AKORDOWYCH, POMI-

MO, IŻ SPRAWA TA NIE BYŁA JESZCZE WCAŁE (i to z winy przemysłowców!) ROZPATRZONA PRZES KOMISJĘ ARBITRAŻOWĄ!!

Ta nowa prowokacja wobec robotników ze strony przemysłu ZAOSTRZYŁA BARDZO POWAŻNIE SYTUACJĘ. W świetle tych faktów widać jasno, ŻE PRZEMYSŁOWCY NIE MAJĄ WOGÓLE ZAMIARU PODPORZĄDKOWAĆ SIĘ DECYZJI KOMISJI ARBITRAŻOWEJ.

RÓWNIEŻ SZCZEGÓLNEGO ZABARWIENIA NABIERA FAKT, IŻ NIE PRZYSŁALI ONI SWYCH PRZEDSTAWICIELI NA POSIEDZENIE KOMISJI ARBITRAŻOWEJ W BIEŻĄCYM TYGODNIU!

W związku z bezprawnym obniżaniem płac akordowych w hutach żelaza, w czwartek wybuchł STRAJK WŁOSKI w hucie BISMARCKA w WIELKICH HAJDUKACH. Do strajku przystąpiły wszystkie zmiany robotników.

Strajk w przemyśle włókienniczym w Łodzi

Wczoraj w drugim dniu strajku włókienniczego w Łodzi strajkowało ogółem 10 fabryk: wśród tych jedna większa, zatrudniająca 975 robotników (fabryka Richtera).

Pozostałe fabryki: Fabrykant i Rosenblatt, Horowicz, Gabardina, Gutman, Zylberg, Staropolski, Toruńczyk, Wołkowicz — zatrudniają po kilkadziesiąt osób.

Zdziwienie budzi fakt, iż wśród fabryk, które nie przylączyły się do strajku, znajdują się i takie, w których pracują poszczególni członkowie kierującego strajkiem „Komitetu Akcji”.

Samorząd Łodzi

usuwa ze swego grona p. Wielńskiego

Rada miejska Łodzi postanowiła większością 57 głosów przeciwko 6 wykluczyć dr. WIELŃSKIEGO z grona członków Rady miejskiej i Magistratu. Uchwała opiera się o art. 28 dekretu o

samorządzie, który głosi, że samorząd może usunąć daną jednostkę poza swój nawias za CZYN HANBIĄCY. Rada miejska uznała, że p. WIELŃSKI popełnił czyn hanbiący, szkalując ludzi oraz podrywając świadomie zaufanie do

władz miejskich, w których sam uczestniczył.

Dyskusji prawie nie było. Publiczność na galerii przyjęła wynik głosowania burzą oklasków.

Konferencja Lozańska

Deklaracja wielkich mocarstw. Mowa von Papena

Na drugim z kolei posiedzeniu Konferencji odczytana została wspólna deklaracja Wielkiej Brytanii, Francji, Włoch, Belgii i Japonii.

Deklaracja brzmi: „Rządy wyżej wymienione, głęboko przeświadczone o rosnącej powadze niebezpieczeństw ekonomicznych i finansowych, które grożą światu, i pilności problemów, których zbadanie jest misją Konferencji, —

głęboko przekonane, że problemy te wymagają rozwiązania końcowego, dokładnego i zmierzającego do poprawy warunków w Europie, i że rozwiązanie to powinno być szukane bez zwłoki i bez przerwy, aby mogło być zrealizowane w ramach załatwienia uniwersalnego,

stwierdzając, że pewne płatności reparacji długów wojennych przypadają począwszy od 1 lipca b. r.,

są zdania, celem umożliwienia kontynuowania bez przerwy prac Konferencji, że nie przesądzać rozwiązań, które mogą być później osiągnięte, przeprowadzenie spłat należnych Rządom, uczestniczącym w Konferencji z tytułu odszkodowań albo długów wojennych, winno być wstrzymane na czas Konferencji, która zgodnie z wolą Rządów niżej podpisanych, musi osiągnąć rezultat w możliwie jaknajkrótszym okresie czasu.

Rozumie się, że decyzje powyższe nie dotyczą serwisu pożyczek, emitowanych na rynkach.

Rządy podpisane oświadczają, że o ile

o nie chodzi, gotowe są działać zgodnie z powyższym układem i wzywają inne Rządy wierzytelskie, uczestniczące w Konferencji, do zajęcia tego samego stanowiska.

Deklaracja podpisana jest w imieniu Wielkiej Brytanii, przez Neville Chamberlaina, w imieniu Francji — Herriota, Włoch — Mosconi, Belgii — Renkina i Japonii — Yosida.

Po odczytaniu deklaracji zarządzone zostało posiedzenie poufne. Przemawiał na nim pierwszy kanclerz Rzeszy Niemieckiej von Papen. Mowa jego była podobno utrzymana w tonie pojednawczym.

Łagodny gen. Schleicher

Minister „Reichswehry” niemieckiej w gabinecie von Papena gen. Schleicher ogłosił wywiad prasowy, w którym oświadcza:

- 1) że jest przeciwnikiem dyktatury.
- 2) że dąży szczerze do współpracy francusko - niemieckiej.
- 3) że nie życzy sobie wojny pod żadnym pozorem.

Gen. Schleicher oczekuje inicjatywy francuskiej w sprawie porozumienia Francji z Niemcami.

wencjonistycznym. I gdzieindziej znajdują się pewne koła kapitalistyczne - militarystyczne, marzące we śnie i na jawie o likwidacji bolszewizmu za pomocą siły zbrojnej jakiejś koalicji państw kapitalistycznych. Płaczą się z tem obawy przed „dumpingiem” sowieckim, przed „piatiletką”, sny magnackie o odzyskaniu utraconych latyfundjów.

W tych warunkach Centralny Komitet Wykonawczy — w zupełnej zgodzie z Międzynarodówką Socjalistyczną — widzi konieczność wzmożenia

akcji propagandowej

na rzecz utrwalenia pokoju i przeciwko grozie nowej wojny. — akcji w skali międzynarodowej, akcji, stwierdzającej jasno i wyraźnie, że polski Świat Pracy tak samo, jak Świat Pracy innych krajów nie chce być „mięsem armatnim” w imię ratowania kapitalizmu, w imię zysków i „rynków zbytu” takich czy innych koncernów światowych.

Z punktu widzenia zaś Polski niepodległej

walka przeciwko wojnie

jest niewątpliwie walką o utrwalenie niepodległości. Dla Polski nowa wojna byłaby postawieniem „na jedną kartę” jej bytu.

Trzeba rozpętać wszędzie wielką burzę oburzenia i gniewu przeciwko wszelkim podszuwaczom wojennym. Jest ich garstka szczupłutka. Ale rozporządzają potęgą główną świata kapitalistycznego —

POTĘGĄ PIENIADZA.

„Miecz Damoklesa” wisi dziś na cieniutkiej niteczce; musimy ją przetrwać w żelazny łańcuch.

Nowa obniżka czy „pensje z dołu”?

Pogłoski i plotki

W kołach urzędniczych roi się dzisiaj od przeróżnych pogłosek i plotek na temat dalszych obniżek uposażeń. Według jednej wersji z dn. 1 sierpnia miałyby nastąpić ryczałtowa „ogólno-państwowa”

obniżka o 10%;

według wersji innych — obniżki nie będzie, natomiast od 1 sierpnia pensje będą wypłacane

„od dołu”;

a więc za sierpień pracownicy otrzymaliby uposażenie dopiero 10 sierpnia, za wrzesień — 20 września, za październik — już 31 października. W ten sposób Skarb Państwa „zaoszczędziłby” w bieżącym roku budżetowym

jedną całą pensję

na każdym urzędniku i pracowniku państwowym. Sądymy, że „miarodajne” wyjaśnienie, czy istnieją jakieś nowe

projekty redukcyjne — bezpośrednie czy pośrednie — w stosunku do płac pracowników państwowych byłoby ze wszech miar pożądane.

Likwidacja Naczelnego Komitetu do spraw bezrobocia

W czwartek odbyło się „uroczyste” posiedzenie likwidacyjne” t. zw. Naczelnego Komitetu do spraw bezrobocia przy prezesie Rady Ministrów.

Samemu faktowi owej „likwidacji”, jak i posiedzeniu „likwidacyjnemu”, poświęcimy jutro artykuł specjalny pióra tow. A. Zdanowskiego.

Od Redakcji

Od niedzieli rozpoczynamy w naszym odcinku druk seryj artykułów tow. Zygmunta Zaremby o współczesnych zagadnieniach gospodarczych i stosunku do nich obozu socjalistycznego.

Strajk w hucie Uthemanna

W hucie Uthemanna w Rozdzienu-Szopienicach (Górny Śląsk) wybuchł w środę strajk protestacyjny przeciwko zamierzonemu zwolnieniu 800 robotników.

Strajk zakończył się w czwartek.

Hoover kandyduje...

W Chicago odbył się w czwartek kongres Partii Republikańskiej. Jako kandydata na przyszłego Prezydenta Stanów Zjednoczonych, wybrano Hoovera 1126 głosami na 1154 delegatów. Kandydatem na wiceprezydenta został Curtis.

Uchwała kongresu jest b. ostro krytykowana nawet przez niektóre organy partii republikańskiej. Niezadowolone wywołała również platforma, przyjęta przez kongres. Dzienniki uważają ją za „otwarte odwołanie prohibicji”.

W Chili

Według wczorajszych depesz, w Chili toczy się wojna domowa. Na czele kontr - rewolucji stoi podobno gen. Saenza. Z Nowego Jorku donoszą, że utworzony został nowy dyktatorjat, do którego wszedł także Davilla, do niedawna członek dyktatorjatu rewolucyjnego. Poprzedni dyktatorjat został aresztowany. Miałyby to być „rewolta” kapitału północno - amerykańskiego.

Szczegółów brak. Gen. Saenza pragnie przywrócić — podobno — władzę dawnego prezydenta.

ZDARZENIA I LUDZIE

Im gorzej, tem lepiej...

T. ZW. HUMANITARYZOWANIE WOJNY.

W Genewie, jak wiadomo, dokonywa się wielka praca rozbrojenia ludzkości. Praca ta sprowadza się do tego, że komitety generałów i admirałów i innych rzeczoznawców starają się ustalić, jaka broń właściwie powinna być uznana za zaczepną a jaka za obronną, jaka za dozwoloną, a jaka za zabronioną. Praca ta ma również za zadanie tak zw. humanitaryzować wojny, czyli zobowiązanie stron walczących do nieużywania broni nieludzkiej, jak zatrucia mikroorganizmami, jak gazy duszące i t. p.

Przeciwko tym próbom humanitaryzacji wojny wystąpił niedawno znany... pacyfista, socjalistyczny członek Izby Lordów, Ponsonby. „Pomyśl ten — oświadczył — wojny w rehawitkach będzie miał za skutek jedynie przedłużenie wojny”. Ponsonby jest przeciwny umowom zabraniającym używania podczas wojny nowych, coraz bardziej niszczycielskich środków. Niechaj uczeni wynajdują coraz okrutniejszą broń, i niechaj Rządy, w obawie przed zupełną zagładą ludzkości, same dbają o to, aby tej nowej broni nie trzeba było używać.

Słowa Ponsonby'ego napozór wydają się mogą paradoksalne. Nie można im jednak odmówić sporej dozy słuszności. Przecież próby łagodzenia działań wojennych były już przed siębrane przed wojną światową, która jednak zaznaczyła się wyjątkowo okrucieństwem i przyniosła cały szereg nowych morderczych wynalazków, jak gazy trujące, jak tanki, jak łodzie podwodne dla zatopienia okrętów handlowych, jak bomby lotnicze.

Podczas wojny każde państwo wojujące będzie się starało wygrać wojnę wszelkimi możliwymi środkami — i któż zabroni używania im tej czy innej broni? Jeżeli jakiś kraj, używający, powiedzmy, mikroorganizmów choleerycznych dla zatrucia ludności strony przeciwniej, wojnę przegra — to będzie płacił nie za to, że pogwałcił umowy genewskie, ale za to, że dał się pobić. A jeżeli wygra — to będzie miał takie warunki, jakie będzie chciał, i nikt nie będzie mógł go ukarać za okrucieństwa.

Wojna jest rzeczą okrutną, niszczy cielską, niehumanitarną, barbarzyńską. Żadne zakazy nie „humanitaryzują” jej. Jedyny sposób na „humanitaryzację” wojny — to zakaz uciekania się do broni, to zakaz używania wszelkiej broni, to powszechne, szczerze rozbrojenie idące w parze z ustaleniem takiego aparatu rozjemczego, wyposażonego w siłę wykonawczą — niekoniecznie broń, niosącą śmierć i zniszczenie: są inne środki na zmuszenie do posłuchu, jak są inne kary, niż kara śmierci — któraby zapewniała narodom bezpieczeństwo i pokój.

J. S.

Wszystko dla... Ojczyzny

Ojczyzno! bądź spokojna — śnij błogi sen o potęgę i szczęśliwej przyszłości. Potężni i syci dygnitarze — potentaci przemysłu, możni panowie obszarnicy — pracują w niewyczerpanym trudzie, dla Twojego dobra. W imię Twojego „dobra”, oraz Twojej potęgi i chwały, obniżają głodowe płace robotników, pracowników umysłowych, zabierają setkami tysięcy rodzin robotniczych ostatni często kęs chleba.

Dla Ciebie — i tylko w twoim interesie — obniżają głodnym nędzarzom bezrobotnym równie głodowe i nędzne zasiłki i domagają się przedłużania czasu pracy i zniesienia urlopów robotniczych. Oni nie chcą przecież nic dla siebie. Gotowi są złożyć na ołtarzu dobra Ojczyzny wszystkie zdobycze socjalne klas robotniczej: jej zarobki, wolności obywatelskie milionów chłopów i robotników! A że sami pobierają za swoje „troski” i „trudy” nad rozbudową i rozwojem Ojczyzny, zależnie od rangi i stanowiska, po 10, 50, 100 i więcej tysięcy złotych miesięcznie, że obok tego kapnie im tu i owdzie za posiedzenie, rady, narady, bankiety i „bibliki” — po kilkadziesiąt czy kilkaset tysięcy rocznie; że muszą mieć kosztowne i wystawne auta — to zrozumiałe! Ojczyznę przecież trzeba godnie reprezentować. Ktoś to musi robić. Przyjęli łaskawie ten trud na siebie, bo przecież oni jedynie wypełniają go zgodnie z interesem Ojczyzny! Że miliony chłopów, robotników i pracowników umysłowych żyją w coraz większej nędzy, cierpią głód, chodzą w łachmanach, mieszkają w nędznych norach, sypiają na zgnilych barłogach, trudno! Jest

krzys, trzeba cierpieć, przetrwać.

Właśnie kryzys zagraża interesom Ojczyzny. Aby go pokonać, trzeba nowych ofiar, nowych obniżek płac, nowych podwyżek cen towarów i nowych podwyżek podatków. Kapitał musi się oprocentowywać, dawać dochody kapitałom; nie należy go kępować podatkami, obciążeniami socjalnymi, straszyc wysokimi placami, no i... broń Boże, strajkami! Inaczej uciekną i Ojczyzna zginie. No i radzą, urządzają ankiety, bankiety, wydają coraz to nowe dekryty celem zabezpieczenia kapitałowi nieograniczonego prawa wyzysku wszystkiego i wszystkich w Polsce. A tymczasem coraz większe masy zagłodzonych chłopów, robotników i pracowników umysłowych zaczynają coraz natarczywiej pytać: jak to? czyżby to mogło być prawdą, że aby Ojczyzna mogła żyć i być potężną, milionowe masy ludu polskiego muszą znosić coraz to straszniejszy głód i żyć w coraz to potworniejszej nędzy? Cóż to jest właściwie Ojczyzna. Czyżby pojęcie Ojczyzny utożsamiało się z istnieniem kilku setek kapitalistów, obszarników i dygnitarzy; z ich prawem do tycia i bogaceniu się kosztem nędzy całej ogromnej reszty społeczeństwa? Czy synonimem i całkowitą treścią pojęcia „Ojczyzny” nie są właśnie miliony chłopów, robotników, drobnych rzemieślników, kupców, pracujących inteligencji? Czy dobrobyt rozwój, potęga Ojczyzny, muszą być naprawdę zależne tylko od pełnej kiesi i sytego żołądka garstki kapitalistycznych wyzyskiwaczy?

Przecież Ojczyzna — to również roz-

ległe pola, rodzące dość chleba dla wszystkich, i fabryki i kopalnie i miliony chętnego do pracy ludu, mogącego swoją pracą wytworzyć dostateczną ilość wszelkiego dobra dla całego narodu.

Tak zaczynają już nie tylko myśleć, ale głośno mówić coraz większe masy ludu polskiego, oddanego na pastwę nędzy, kapitalistycznego wyzysku, rzekomo w interesie Ojczyzny.

Naszym obowiązkiem, nakazem polskiego Socjalizmu — jest roznieść przez całą Polskę wszęź i w dół, do każdej wioski, do każdego osiedla robotniczego; wszędzie, gdzie jest nędza, bezrobocie, rozpacz i głód — tę wielką prawdę: kłamstwem jest, iż aby Ojczyzna mogła żyć, istnieć i rość w potęgę — lud musi ginąć z głodu! Ojczyzna wówczas przestanie być macochą dla tych milionów, które jej niepodległy był wywalczyły, gdy przestaną żerować na nędzy jej ludu kapitalistyczni wyzyskiwacze.

Wówczas wyzwolone z jarzma wyzysku i ucisku masy ludu, będą niekrepowane pracować dla siebie, dla własnego dobrobytu, a przez to — i dla dobrobytu znajdującej się dziś w niewoli kapitalistów Ojczyzny.

Musimy to zrobić, jeżeli nie chcemy, aby lud polski został przekonany, że pojęcie „Ojczyzna”, to dostojność i nieograniczone używanie dla garstki spryciarzy i aferzystów. A dla milionów ludzi pracy — to wieczny głód, nora na mieszkanie i zgnila barłóg na legowisko.

Jan Stańczyk.

Pod adresem Obywatelskiego Komitetu Pomocy Społecznej Dlaczego nie zamieścimy Panów sprostowania?

Obywatelski Komitet Pomocy Społecznej w Warszawie nadesłał nam „sprostowanie urzędowe” w związku z naszą notatką o

wartości odżywczej „zupki” dla bezrobotnych, zamieszczoną w „Robotniku” z dn. 15 czerwca. Sprostowania tego nie zamieścimy. Pomijamy już wzgląd formalny; w dn. 7 lutego 1919 r. urząd „Prezydenta Rzeczypospolitej” wogóle nie istniał jeszcze, więc Komitet Obywatelski zgłosił niesłusznie powołuje się na „dekret Prezydenta Rzeczypospolitej”. prawdzi-

wy zaś dekret Naczelnika Państwa z r. 1919 uprawnia do prostowania fałszywie podanych faktów, ale nie wymaga wcale, byśmy drukowali zapewnienia Komitetu Obywatelskiego, że zupki dla bezrobotnych — to zupy szczawiowe z jajami, albo zupy, przyrządzone na miejscu.

Myśmy te „zupki komitetowe” widzieli na własne oczy i próbowaliśmy ich smaku. To nam wystarcza. Fakty, podane przez nas błędnie, sprostujemy zawsze i sprostujemy chętnie; ale chwa-

lić „zupki”, któreśmy oglądali, — tego Komitet Obywatelski nam daruje — zrobić ani rusz nie możemy, nawet „na podstawie dekretu”.

Proces o zdradę stanu

(PAT). Przed sądem przysięgłych w Złoczowie zapadł wyrok przeciwko 11 komunistom, oskarżonym o zdradę stanu: Przewód odbywał się przy drzwiach zamkniętych.

Na podstawie werdyktu ławy przysięgłych, Trybunał wydał wyrok, skazując 10 oskarżonych na kary od 6 miesięcy do 4 lat ciężkiego więzienia. 1 oskarżony został uniewinniony.

PODZIĘKOWANIE.

Wszystkim, którzy brali udział w pogrzebie tow. Jana Piątkowskiego, a specjalnie Stow. B. Więźniów Polit. i Sekcji Elektrotechnicznej ZZK, oraz tow. Koralowi Wacławowi składa podziękowanie Rodzina.

PERSONEL MIĘDZYNARODOWEGO BIURA PRACY W GENEWIE, pragnąc przyjąć z pomocą dzieciom bezrobotnych różnych krajów, część ze swych miesięcznych honorariów ofiarowuje MIĘDZYNARODOWEMU TOWARZYSTWU POMOCY DZIECIOM W GENEWIE. Na życzenie kilku członków personelu Międzynarodowego Biura Pracy część opodatkowania w sumie 1000 franków szwajcarskich została przeznaczona na dzieci polskie dla Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci i przekazana przez Międzynarodowe Towarzystwo Pomocy Dzieciom w Genewie, Robotniczemu Towarzystwu Przyjaciół Dzieci w Warszawie.

Zarząd Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci poczuwa się do milego obowiązku złożenia serdecznego podziękowania personelowi Międzynarodowego Biura Pracy w Genewie oraz Międzynarodowemu Towarzystwu Pomocy Dzieciom w Genewie, za pamięć o naszych dzieciach bezrobotnych.

Jednocześnie Zarząd Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci zaznacza, że dzięki temu darowi, Towarzystwo będzie mogło przyjąć większą liczbę dzieci bezrobotnych na swe kolonie letnie w bieżącym roku.

Za Zarząd:

Przewodniczący

(—) Tomasz Arciszewski.

Sekretarz

(—) Wanda Pożaryska.

Okręgowy Zlot Organizacji Młodzieży T.U.R.

Dn. 10 lipca w Łowiczu odbędzie się Okręgowy Zlot Młodzieży TUR województwa warszawskiego i łódzkiego. W programie m. innemi: zawody sportowe i produkcje artystyczne zespołów Organizacji Młodzieży TUR.

Miejscowe Organizacje winny czynić przygotowania, by jaknajliczniej przybyć na Zlot. Do dnia 2 lipca trzeba nadesłać Komitetowi Centralnemu Org. Mł. TUR listy uczestników weźmie udział w Zlocie, z jakimi produkcjami artystycznymi dana Organizacja wystąpi, kto zamierza brać udział w biegu ulicznym (3000 metrów), czy Organizacja wystawia drużynę piłki nożnej, siatkówki, koszykówki itp.

Jadący na Zlot winni zabrać z sobą: sztandary, menażkę, łyżkę, instrumenty muzyczne. Wszyscy winni być w niebieskich koszulach.

Turowcy na Zlot!

Wszystkim, którzy brali udział w pogrzebie meża mojego ś. p. Jana Piątkowskiego w dniu 16 b. m. tą drogą składam serdeczne podziękowanie.

Józefa Piątkowska

Jeszcze raz o Boyu-Zeleńskim i o sądach przysięgłych

Artykuł tow. Mantla otrzymaliśmy prawie równocześnie z artykułem tow. Pragiera, drukowanym w „Robotniku”. Tow. Mantel zgodził się chętnie na ustąpienie „pierwszeństwa” w czasie pracy tow. Pragiera. Bieg myśli obydwu autorów jest, naturalnie, podobny, — ponieważ wszakże argumenty ich uzupełniają się wzajemnie, — sądźmy, że czytelnicy nasi z przyjemnością przeczytają także „konstrukcję argumentacyjną” tow. Mantla.

Red.

Od dłuższego czasu prowadzi p. Boy-Zeleński kampanię przeciwko udziałowi czynnika obywatelskiego w sądownictwie karnym. Kampanja ta jest o tyle niezrozumiała, że w wielu innych dziedzinach życia społecznego p. Boy jest zasłużonym szermierzem postępu i zwoleńnikiem bardzo radykalnych reform. Czynniki obywatelski w sądzie karnym czyli przysięgli uważani są przez teorię prawa karnego za śmiałych, choć nienowych, wybieg myśli prawnej zmierzający w przyszłości do wydania całego sądownictwa tak karnego jak i cywilnego w ręce niefachowych przedstawicieli społeczeństwa, wolnych od zależności służbowej, wolnych od rutyny biurokratycznej a zato czułych na codziennie potrzeby życia. W tym kierunku idzie postępowanie i postulat reform w dziedzinie sądownictwa muszą opierać

się na żądaniu przekazania czynników ludowemu, jaknaobszerniejszego zakresu sądownictwa cywilnego i karnego. Oczywiście, że cała reakcja jest temu postulatowi przeciwna a specjalnie nie-nawidzi przysięgłych. Przypuszczam, że mimowolny wspólny front p. Boya z reakcją polega na nieporozumieniu, które pragnęlibyśmy wyjaśnić, bo zależy nam na tem, aby w walce o słusność i prawo, o życie świadome mieć w tej dziedzinie p. Boya za sprzymierzeńca a nie za nieprzyjaciela.

Jak mogłem wywnioskować z artykułów p. Boya umieszczonych w okresie kilkumiesięcznym w „Wiadomościach literackich”, a dotyczących roków przysięgłych, p. Boy miejscami przecenia znaczenie i kompetencje sądów przysięgłych a miejscami niesłusznie pomniejsza ich wartość.

Naogół p. Boy pisze o przysięgłych, jako o tych, którzy zasądzają na karę śmierci lub długoletniego więzienia. W porównaniu z takimi wyrokami sędziów przysięgłych, sędziowie zawodowi byliby, zdaniem p. Boya, bardziej łagodni. Otóż w tym toku myśli tkwi właśnie nieporozumienie.

Sędziowie przysięgli nie skazują oskarżonego na żadną karę. Przysięgli wydają werdykt tylko co do winy, wypowiadając swoje zapatrywanie zgodnie z sumieniem jednym słowem „tak” lub

„nie”. Karę na zasadzie werdyktu wymierza trybunał złożony z sędziów zawodowych. Trybunał nie jest jednak werdyktem ławy przysięgłych bezwzględnie i kompletnie związany. Jeśli uważa, że przysięgli niesłusznie odpowiedzieli potwierdzając lub zaprzeczając na pytanie co do winy może uchylić werdykt przysięgłych i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania na najbliższych rokach (§ 436 K. K. P.). Jak widzimy w nowej procedurze karnej uprawnia trybunał do uchylania werdyktu rozstrzygniętego na uchwałę uniewinniającą, podczas gdy w starej austriackiej procedurze karnej trybunał mógł uchylić jedynie uchwałę uznającą winę oskarżonego. W ten sposób kompetencję przysięgłych w przedmiocie orzekania co do winy znacznie ograniczono i poddano pod kontrolę trybunału. Trybunały z uprawnienia tego korzystają o ile zachodzi potrzeba. Ostatnio w Nowym Sączu, jak czytaliśmy w „Dzienniku”, trybunał uchylił uchwałę przysięgłych, zaprzeczającą winę oskarżonych którzy podobno przynajmniej do czynu. Oczywiście ludzie są omylni.

Przypisując przeto kompetencję przysięgłych uprawnienia trybunału p. Boy przecenia znaczenie i wpływ ławy przysięgłych na wyroki w sprawach karnych i winę surowego wyroku, którą ponoszą wyłącznie sędziowie zawodowi, przeczuca na przysięgłych.

Nie docenia zaś p. Boy wartości moralnej instytucji sądów przysięgłych, gdy pisze, że w sprawach politycznych

przysięgli są mniej obwarowani przeciw presji czy namiętnościom politycznym czy też naciskowi z góry, niż sędziowie zawodowi. To twierdzenie jest nieuzasadnione. Opinia wywiera jednakową presję na wszystkich, tak przysięgłych jak i sędziów zawodowych, namiętności polityczne posiadają u nas naogół małe nasilenie a rozłożone są też równomiernie, natomiast nacisk z góry jest stanowczo mniejszy na niezależnego przysięgłego aniżeli na niezależnego sędziego w dobie grożącego każdej chwili zawieszenia zasadniczych praw sędziowskich a mianowicie nieusuwalności i nieprzenaszalności (tak zw. reorganizacja sądownictwa).

Ponadto warto podkreślić, że w Małopolsce a więc tam, gdzie obecnie funkcjonują, sądy przysięgłych cieszą się sympatią ogółu ludności, która posiada do nich zaufanie. Przestępca polityczny staje przed przysięgłymi wiedząc, że łatwo można u nich uzyskać zmianę kwalifikacji przestępstwa zdrady głównej na zaburzenie spokoju publicznego a nierzadko nawet uchwałę uniewinniającą. Do przysięgłych przemawiają okoliczności o charakterze uczuciowym (młody wiek, nędza i t. p.), które nie mają przystępu do przekonania zawodo- wych sędziów. Niejednokrotnie byłem świadkiem werdyktów uniewinniających matkę od zarzutu dzieciobójstwa po porodzie, mimo że sam fakt nie ulegał wątpliwości. Łzy oskarżonej, porzucenie przez kochanka, ew. przykrości na służbie, jakie mogło wyrządzić niesłubne dziecko — wzruszyły sumienie przysię-

głych, którzy w takich wypadkach przy mowali istnienie okoliczności wykluczających poczytanie winy. Sędzia zawodowy związany paragrafami kodeksu wydałby bezwarunkowo wyrok skazujący.

Czy wobec tego dziwić się można, że wszyscy postępowcy stają w obronie instytucji sądów przysięgłych?

Zapewne można się spierać, czy lepsze są sądy przysięgłych, czy też sądy ławnicze, w których sędziowie zawodowi łącznie z reprezentantami społeczeństwa orzekają wspólnie o winie i karze, ale nie można zaprzeczyć, że udział ludu w sądownictwie jest pożądanym i koniecznym, oraz że reforma powinna pójść w kierunku rozszerzenia tego uprawnienia a nie ograniczenia. Należy wreszcie wprowadzić rok przysięgłych na całym obszarze Polski.

Jeszcze parę słów na temat lwowskiego wyroku. Był to proces ściśle poszlakowy. Dowodów nie było żadnych. Przysięgli wydali uchwałę stwierdzającą, Trybunał uchwały nie uchylił, lecz skazał oskarżoną na śmierć. Prawda, przekonanie prawników stojących zdala było inne. Ale nie przysięgłych i nie trybunału. Natomiast Sąd Najwyższy, wolny od nacisku opinii, jeśli uzna to za sprawiedliwe, wyrok skazuje i przekazuje sprawę innej ławie, może też w innej miejscowości, do ponownego rozpoznania. Czy wyrok lwowski może stanowić argument przeciw przysięgłym? Zda mi się, że nie.

Feliks Mantel.

„Sowieckie portrety”

Nowa książka Dmitrijewskiego

W Berlinie, w wydawnictwie rosyjskim „Strzala” ukazała się nowa książka S. Dmitrijewskiego, pod tytułem „SOWIECKIE PORTRETY”.

Dmitrijewski był niegdyś w służbie bolszewickiej, pracował z ramienia bolszewików w Sztokholmie; potem stał się „niewowraszczeniem”, t. zn. poprosił nie zechciał wrócić do Rosji, gdy mu kazano; został zagranicą i zaczął pisywać książki o Rosji bolszewickiej, oczywiście w duchu bardzo krytycznym. O jednej jego książce, poświęconej Stalinowi, pisałem niegdyś obszerniej w „Robotniku”. Dmitrijewski obecnie jest monarchistą, o czym uroczysto obwieszcza w przedmowie do swych „portretów”. Tylko że ta monarchia ma być „ludową”, ale zarazem także imperialistyczną, bo Dmitrijewski zapowiada, że „ze starych wień Kremlu znowu polecą na wszystkie strony rosyjskie orły, niosące nowe zwycięstwa” i t. d. i t. d.

„Portrety” Dmitrijewskiego są książką dosyć ciekawą, gdyż autor nieźle zna bolszewickie stosunki i bolszewickich działaczy. Daje charakterystyki całego szeregu wodzów dzisiejszej Rosji bolszewickiej, jak Molotow, Kaganowicz, Litwinow, Andrejew, Woroszyłow i inni. Te portrety są namalowane nie bez pewnego talentu. Niektóre sylwetki nawet nie są pozbawione wartości artystycznej, jak np. sylwetka Czerwina, byłego Komisarza do spraw zagranicznych. (Postaramy się tę sylwetkę dać w „Robotniku”). Poza tym znajdziemy u Dmitrijewskiego niektóre dość ciekawe dane o wewnętrznych mechanizmach ustroju bolszewickiego — o potęgę sekretariatu partyjnego, na czele którego stoi Stalin, o olbrzymiej roli G. P. U. (policii politycznej) i C. K. K. (komisji kontrolującej partii). Czyta się to wszystko dość łatwo i z zainteresowaniem.

Natomiast powstaje zagadnienie, o ile Dmitrijewski jest OBYKTYWNY w swoich ocenach?

Wydaje mi się, że obiektywizm nieco szwankuje — nie z tego względu, by Dmitrijewski bezstał działaczy bolszewickich i przedstawiał ich, jako czarne charaktery — tego właśnie naogół nie ma — ale raczej dlatego, że autor dzieli bolszewickich działaczy na dwie zasadnicze kategorie: jedni — to są „porządni rosyjscy ludzie”, którzy w głębi duszy są nacjonalistami i (zdanem Dmitrijewskiego) poprowadzą Rosję do narodowego odrodzenia, a drudzy to są internacjonalistami, klasowcy, rewolucjonistami, nieprzejmieni marksistami (z Trockim na czele). Rzecz jasna, iż dla Dmitrijewskiego ta druga kategoria jest bardzo niemiła, wierz bowiem Dmitrijewski w ewolucję bolszewizmu ku nacjonalistycznemu imperfium. Stąd płynnie brak obiektywizmu w ocenach. Weźmy najlepiej przykład.

Oto np. Bucharin — mimo cały swój teoryzm (pisze Dmitrijewski), mimo całą swoją scholastykę, jest to „oddany i kochający syn rosyjskiego ludu i rosyjskiej ziemi” (str. 297). Wobec tego — czytamy o nim — że wprawdzie jest obecnie zwyciężony, ale „pozostał najwybitniejszym myślicielem Rosji, jednym z najwybitniejszych myślicieli świata. Niewątpliwie, jest to człowiek, który wypowie jeszcze ważkie słowo w przyszłości — o ile go naturalnie nie zamordują”. Jest to oczywiście nonsens, olbrzymi umysł Bucharina jest nie tylko scholastyczny, ale poprostu dość prymitywny i uważać go za jednego z najwybitniejszych myślicieli świata byłoby rzeczą śmieszną.

Weźmy jeszcze jeden przykład, Molotowa, do niedawna prawą rękę Stalina, obecnie prezesa Sownarkomu; stawia go Dmitrijewski bardzo wysoko. Stanowca przeciwstawia się znanej opinii, jakoby Molotow był ousobioną przeciętnością, tylko bardzo pracowitą — niedawno Radek go nazwał „Kamienny zad”. Dmitrijewski podnosi, że wprawdzie dusza Molotowa jest pokryta grubą lupiną marksistowskich przesądów, „ale pod nią jest wielka miłość do swego kraju — ta sama miłość, która w końcu zaczęła odrywać od marksizmu i zrobiła rosyjskim patriotą Lenina.

A Kaganowicz? Wiadomo, że Kaganowicz jest dzisiaj podporą Stalina. Tu już intonacja autora zupełnie inna. Nie jest to asceta — powiada — „materiałna dobra ceni bardzo wysoko i pełną ręką bierze wszystko, co daje życie”. Właściwie ten elegancki Kaganowicz, to „skrótowe prowincjonalne i zwulgaryzowane wydanie Trockiego”; w głębi duszy jest on internacjonalistą i trockistą. Ale nie ma tej samodzielnosci, którą ma Trocki, i dlatego we własnym interesie Kaganowicz idzie za Stalinem.

Nienawidzi Dmitrijewski i złośliwie wykpiwa znanego wodza „bezbożników” Jarosławskiego — Hubelmana, oraz b. komisarza oświaty Łunaczarskiego; tego ostatniego uważa za figurę obrzydliwą, wzgardzoną przez wszystkich i wykpiwa go na całego.

Rzecz jasna, Woroszyłow, wódz czerwonej armii, dla Dmitrijewskiego jest postacią dodatnią, to też pisze na jego cześć niemal apoteozę w intonacji uroczystej i podniosłej: „typowa chłopska i rosyjsko-

Polska polityka zbożowa

Najniższe w świecie płace i najwyższe ceny zboża!

Od czasu do czasu pojawiają się w prasie „sanacyjnej” komunikaty o akcji interwencyjnej Państwowych Zakładów Zbożowych. Co parę tygodni, komunikaty te, zawierają prawie tę samą treść: „wobec wzmożonej podaży zboża na rynkach krajowych, akcja interwencyjna Zakładów zostaje zwiększona”.

Godzi się zastanowić nad dotychczasowymi wynikami i konsekwencjami akcji interwencyjnej Zakładów. Cena zboża rzeczywiście w drugiej połowie roku gospodarczego, poszła w górę. Wpłynęła na to nie tyle „interwencja”, ile słaby urodzaj krajowy, oraz dopłaty skarbowe do wywozu zboża zagranicę.

Zawsze byliśmy zdania, że szerokie rzesze drobnego włościanstwa nie mają zboża do sprzedania, ale przeciwnie, częstokroć dokupują je dla własnych potrzeb. Ostatnie badania rentowności gospodarstw chłopskich w opracowaniu Państwowego Instytutu Naukowego gospodarstwa wiejskiego w Puławach, dosadnie, bo liczbowo, wykazały, że u 90% włościan dochodu ze sprzedaży zboża, albo wcale nie ma, albo jest on tak znikomym, że w budżecie rodziny chłopskiej nie odgrywa żadnej roli.

Pan wice-minister Korsak w swej ostatniej mowie na konferencji rolnej udowodnił, że w wyniku akcji rządowej nastąpiło „zupełne oderwanie się cen krajowych od poziomu cen światowych”, tak, że ceny zboża w Polsce są wyższe od najwyższych światowych o 15 zł. za 100 kg.

„Ale spróbujmy stwierdzić rzecz w naszym artykule najistotniejszą: czy akcja interwencyjna, jaką się w tym roku prowadzi, — opłaca się? Bo o to idzie przecież: czy nie kosztuje za dużo? czy podatnik nie płaci za nią zbyt wiele? Niestety, zupełna tajemniczością okrywane są szczegóły tej akcji. Naiwny obywatel, zająłby się budżetu sądząc, że tam znajdzie dane: omyli się, szukając tam czegoś. „Luz” zbożowy panuje niepodzielnie.

W budżecie państwowym nie ma ani grosza na premie eksportowe od zboża, nie ma też ani grosza na akcje interwencyjne. A przecież interwencja zbożowa kosztuje. Gdy przed paru laty prowadzona była w bardzo szczupłym rozmiarze akcja interwencyjna na rzecz spożywcy, wówczas prasa burżuazyjna słów nie miała na wyrażenie oburzenia z powodu „strat skarbowych” na interwencję dla obniżenia niesłychanie wysokich wówczas cen chleba w Warszawie, Łodzi, Zagłębiu.

Teraz pismacy burżuazyjni nabrali wody do ust: nie tylko nie wiedzą o stratach, ale wciąż krzyczą... mało. Jak nasze źródła podają: bezpośrednia interwencja zbożowa kosztowała dotąd Państwo zgórá trzydziści milionów złotych, oprócz premii eksportowych. Straty tegoroczne po-

większą te kwoty znacznie: magazyny państwowe są przepełnione zbożem. Zbliżają się zima. Albo Rząd sprzeda to zboże — o ile się nie zepsuje — za bezcen zagranicę, albo, chcąc uniknąć — częściowo przynajmniej — nowych milionowych strat, sprzeda to zboże w kraju, dezorganizując rynek krajowy.

Godne podkreślenia: „mocny” Rząd od lat wydaje pieniądze na dopłaty zbożowe; ma potrzebną większość sejmową. Dlaczego ich nie ujawnia, nie próbuje ulegalizować? Nie chce dyskutować nad temi sprawami. A szkoda! Bo wówczas musielibyśmy dostać jasną odpowiedź na takie pytania z zakresu polityki zbożowej, ile kosztowała interwencja zbożowa? Ile na tej interwencji zarobili pośrednicy handlowi, ile administracja interwencyjna, a ile rolnicy? Ile kosztowała „sanacja” handlu zbożem, a przede wszystkim „Kooprolna”? Ile kredytów udzielono pod zastaw zboża, ile tego „zastawionego” zboża sprzedali obszarnicy, a ilu z nich właściwie dlaczego nikt z nich nie poszedł do więzienia za tę „handlową” operację...

Jeżeli na te pytania ściśle odpowie nam „Gazeta Polska”, lub, inny „Kurier Czerwony”, to będziemy mogli dyskutować o skuteczności „sanacyjnej” interwencji zbożowej. A ponieważ nie odpowie, bo przez lata ukrywa się pod korcem prawdziwe oblicze polityki zbożowej, przeto całą deklamację o pomocy rządowej dla szerokich kół rolniczych, jaką ostatnio rozwijała prasa „sanacyjna”, musimy uważać za jeszcze jeden „kawał polityczny”.

Wi. Bar.

Nasza ankieta

Czego Wam brakuje w „Robotniku”?

Jesteśmy pismem bez subsydjów, bez wiadomości z „miarodajnych źródeł”, bez ogłoszeń komorników i banków państwowych. Chcielibyśmy jednak — w miarę naszych sił — przystosować „Robotnika” do potrzeb, życzeń i zainteresowań naszych czytelników, przedewszystkiem — stałych. Dlatego rozpisujemy Ankiety pod hasłem:

CZEGO WAM BRAKUJE w „ROBOTNIKU”?

Prosimy o zupełnie szczerą odpowiedź. Ciekawse z pośród nich będziemy drukowali w rubryce

„NASZA ANKIETA”

i spróbujemy, o ile zdołamy wcielić w życie otrzymane zlecenia, wskazówki i rady.

Tytułem przykładu podajemy kilka pytań, które nas interesują specjalnie. Z zastrzeżeniem, że nie wyczerpują one wcale tematu i nie powinny kępować ani trochę naszych czytelników i prenu-

meratorów, gdy zechcą formułować swoje odpowiedzi. Oto pytania:

- 1) Czy artykuły wstępne oraz artykuły na str. 3 Was interesują? Czy nie jest ich zbyt wiele? Czy sposób pisania i przedstawiania danej sprawy Was zadowalnia?
- 2) Czy należy rozszerzyć dział informacyjny (depeze, kronika i t. p.), ewentualnie kosztem artykułów?
- 3) Czy chcielibyście mieć w „Robotniku” więcej korespondencji zagranicznych i krajowych?
- 4) Czy interesują Was odcinki o zagadnieniach teoretycznych Socjalizmu, komunizmu, faszyzmu?
- 5) Czy wolicie w odcinku powieściowym powieści tłumaczone, czy też polskie?
- 6) Czy trzeba powiększyć ilość krótkich nowelek?
- 7) Czy dział sprawozdań sądowych należy rozszerzyć?
- 8) Czy chętnie czytacie feljtony „By-

tego”, „Ultimusa”, „Archiwisty”, „X. Y. Z.”?

9) Czy język „Robotnika” Wam odpowiada?

10) Czy dział sportowy zaspakaja Wasze zainteresowania sportowe? tak samo dział teatralny i dział kinowy?

ODPOWIEDZI na pytania wymienione albo uwagi, poruszające jakiekolwiek inne kwestie sposobu redagowania „Robotnika”, jego braków technicznych, wad w układzie numeru, braków kolportażowych i t. p. prosimy kierować pod adresem:

Sekretariat Redakcji „Robotnika” (Ankieta) Warszawa, Warecka 7.

Czekamy ze szczerą i serdeczną ciekawością na Wasze odpowiedzi. Podpisywać je możecie nazwiskiem, pseudonimem, literami, jak Wam się podoba i jak Wam wygodniej.

Redakcja „Robotnika”.

cy, zmierzającej do pogłębienia ruchu socjalistycznego i uświadomienia szerokich mas kobiecych, zwłaszcza młodych dziewcząt, pracujących w fabrykach, które tymczasem „wstydzą się” przychodzić na zebrania razem z kobietami t. j. z mężatkami. Ponieważ na Śląsku mężatkom nie wolno pracować w fabrykach, więc dziewczęta właśnie stanowią obiekt bezpośredniego wysiłku kapitalistów i muszą się znaleźć w Partii i w związkach zawodowych.

Pos. Zahajkiewicz przed Sadem w Przemyślu

Przed sądem grodzkim w Przemyślu stanął poseł Władysław Zahajkiewicz, były wicemarszałek Sejmu, członek partji Undo.

Oskarżony on został o to, że dn. 10 sierpnia 1930 r. wygłosił we wsi Makówka przemówienie „antypaństwowe”, oraz że 27 marca 1931 r., w czasie zebrania Undo w Przemyślu, nie uczynił zadość wezwaniu władz administracyjnych i mimo rozwiązania wiecu, kontynuował swoje przemówienie, oraz obraził przewodnika policji.

Pos. Zahajkiewicz skazany został na 2 miesiące aresztu z art. 305 i 312 Kod. Karn.

Skazany wniósł apelację.

Robotnicy popierają swoje pismo

Przegląd prasy

DOBRY PRZYKŁAD.

„Gazeta Polska” drukuje obszerny artykuł o stosunkach w samorządzie. Znajdujemy w nim następującą uwagę o samorządzie stolicy:

„Znaleźli w nim przytułek liczni działacze „narodowi”; wielcy i mali oboźni, i protegowani pp. oboźnych, i protegowani protegowanych. Kto był bez posady, znalazł ją niezawodnie w samorządzie stolicy. Inne partje postępowały podobnie. Samorząd został w ten sposób rozparcelowany pomiędzy partje, z których każda dostała w udziale jakiś „folwark”. Każda też zazdrośnie strzegła stanu swego posiadania”.

„Gazeta Polska” ma rację! Zapomniała jedynie postawić kropkę nad i. Należało wyjaśnić kto to są te „inne partje”, które „rozparcelowały” pomiędzy siebie magistrat i „strzegą zazdrośnie swego stanu posiadania” na swych partyjnych „folwarkach”. My dyskretną „Gazetę Polską” wyrzuczymy: „inne partje”, to BB i BBS...

Dobry przykład znalazła sobie „Gazeta Polska”.

KTO NAM POŻYCZA, A KTO NAM ODMAWIA?

Zastanawia się nad tem „Naprzód” i dochodzi do następujących, niezmiernie interesujących wniosków:

„Znana jest rzecza, że Francja jest naszą sojuszniczką. Niemcy zaś „dziedzicznym wrogiem”. Znana jest też rzecza, że Francja jest krajem bardzo bogatym, posiadającym największy na świecie zapas złota, podczas gdy Niemcy z wojny wyszli zniszczone, bez kapitałów, a z ogromnymi zobowiązaniami. Znana wreszcie jest rzecza, że z Francją mamy normalne stosunki handlowe, podczas gdy z Niemcami już od 7 lat jesteśmy w wojnie celnej”.

Sądziłby więc należało, że pożyczka nam Francja. Ale — gdzież tam!

„Okazuje się, że stan kredytów niemieckich w dniu 31 marca 1931 r. wynosił 83 miliony zł. (13% ogółu), zaś w dniu 31 marca br. 89 milionów zł. (26% ogółu pożyczek zagranicznych). W tym samym czasie stan kredytów francuskich spadł z 95 na 56 milionów zł., mimo, że inne państwa w tym czasie otrzymały nowe wielkie pożyczki”.

Wstrzemięźliwość francuską, jeżeli chodzi o realne manifestowanie nam swej przyjaźni, tłumaczy „Naprzód” tem, że Francja

„ma baczne oko na stosunki wewnętrzne w Polsce i do nich stosuje swą politykę pożyczkową zarówno w dziedzinie państwowej, jak i prywatnej”.

Przytoczone cyfry są tego najlepszym dowodem.

„METODY”.

Kilka pism drukuje list otwarty inż. Gromczakiewicza, b. legionisty, kapitana rezerwy i prezesa grupy krakowskiej Związku Hallerczyków, do wojewody krakowskiego, w sprawie „metod”, stosowanych na terenie województwa wobec członków Związku.

Do „metod” tych należy: „straszanie ludzi, rewizje, aresztowania i trudności, stawiane na każdym kroku funkcjonariuszom Związku”.

Po tem wyliczeniu następuje opis konkretnych zdarzeń:

„W Makowie Podhalańskim ekuto b. żołnierzy, w powiecie mieleckim nie pozwolono na obchód 15-letniej rocznicy powstania Armji Polskiej we Francji, nie zezwolono na zbiórkę na pomnik w St. Hilaire — zbiórkę, dozwoloną przez Min. Spraw Wewn. W Bielsku aresztowano ponownie prelegenta i członka Związku, redaktora Zajączka — to są wypadki dni ostatnich”.

Wypadki „dni ostatnich”. Jak na dni ostatnie — to dosyć.

ZA KULISAMI WOJNY LITERACKIEJ W KRAKOWIE.

Notowaliśmy kilkanaście dni temu fakt rozłamu, dokonanego w krakowskim Związku Literatów.

Kulisy rozłamu są — jak się pokazuje — daleko ciekawsze, aniżeli sam rozłam... Pisz o nich „Gazeta Warszawska”, stwierdzając, że „rozłamowcy” bez wyjątku, są współpracownikami „Ilustrowanego Kurjera Codziennego”, którego wydawca, p. Marjan Dąbrowski

„ma w tem interes, aby utracić „Gazetę Literacką”, bo robi ona konkurencję dodatkowi literackiemu „IKC”.

Wedle „Gazety”, tu leży sedno rzeczy i stąd pochodziła inspiracja rozłamowców... Interes wydawcy, iako przyczyna „ideowego” sporu literackiego, to bądź co bądź wypadek niecodzienny. Nie świadczy on dobrze o literatach.

Wi.

Nowy komitet — nowe ciężary

Wczoraj odbyło się w Prezydium Rady Ministrów likwidacyjne posiedzenie Naczelnego Komitetu do Spraw Bezrobocia. Na posiedzeniu tem wysłuchano szczegółowego sprawozdania z działalności Komitetu Wykonawczego i Komisji Rewizyjnej.

W miejsce zlikwidowanego Komitetu powołana będzie do życia nowa instytucja dla niesienia pomocy bezrobotnym w okresie nadchodzącej zimy. Do dyspozycji nowej organizacji oddane będą dochody z utrzymanych w mocy do wiosny 1933 dodatkowych opłat kolejowych, telefonicznych i radiowych.

W przewidywaniu, że dochody z tych źródeł nie pokryją wydatków na cele pomocy dla bezrobotnych w okresie nadchodzącej zimy, należy się liczyć z wprowadzeniem nowych opłat dodatkowych o charakterze publiczno-prawnym na ten cel.

Zakres i wysokość nowych opłat na rzecz bezrobotnych jest przedmiotem rozważań w kołach rządowych.

Wypłaty zasiłków z funduszu emerytalnego

Dyrekcja Z. U. P. U. na odbytem posiedzeniu zastanawiała się, jak słyhać, nad sytuacją finansową Zakładu.

Z rachunkowych zestawień okazało się, że fundusz na wypłatę świadczeń dla bezrobotnych pracowników umysłowych — jest wyczerpany. Zakład posiada wprawdzie z tytułu tego funduszu należności u pracodawców, przekraczające sumę 9 milionów złotych, jednakże egzekwowanie tych pieniędzy odbywa się powoli.

Stwierdzono natomiast, iż fundusz emerytalny Z. U. P. U., wynoszący w budynkach, papierach wartościowych i gotówce przeszło 130 milionów złotych, jest nienaruszony. Fundusz emerytalny Z. U. P. U. ma ponadto u pracodawców należności, wynoszące około 36 milionów zł.

Awans

„Kurier Poranny“ notuje pogłoskę, że dyrektor Warszawskiej Kasy Chorych, p. Różnowski ma być mianowany wice-ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

Jak się dowiaduje agencja PRESS, dyrekcja Z. U. P. U. postanowiła ostatecznie nie zaciągać pożyczki w Banku Polskim, ani w Banku Gospodarstwa Krajowego.

Zdecydowano natomiast na poczet 9 milionów należnych Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych od pracodawców z tytułu zaległych składek na ubezpieczenie od bezrobocia, czerpać pieniądze na wypłatę świadczeń dla bezrobotnych pracowników umysłowych z funduszu emerytalnego Zakładu.

Nie trzeba dodawać, iż decyzja co do naruszenia funduszu emerytalnego wywołała poważne zaniepokojenie wśród rzesz prawnych.

Dyktatorzy łakną krwi

RZYM, 16 czerwca (PAT). Wczoraj w specjalnym trybunale ochrony państwa odbył się proces przeciwko Angelo Shardellotto, oskarżonemu o usiłowanie dokonanego zamachu na szefa rządu włoskiego.

Jak wynika z aktów sprawy oraz z ustnych i pisemnych zeznań oskarżonego,

Pierwsze spotkania z von Papenem

LOZANNA, 16 czerwca (PAT). W południe kanclerz von Papen złożył wizytę Herriotowi, z którym odbył dłuższą rozmowę. Było to pierwsze spotkanie nowych szefów rządów Francji i Niemiec.

LOZANNA, 16 czerwca (PAT.). Na dzisiejszym posiedzeniu konferencji Mac Donald zapoznał ministra Zaleskiego z kanclerzem Papenem.

Zwrot w opinii angielskiej

Nowy Jork, 16 czerwca (PAT.). „New York Times“ ogłasza kablowany artykuł publicysty Augura, wyrażający wątpliwość co do możliwości rozwiązania w Lozannie zagadnienia niemieckich odszkodowań.

Poltyka zagraniczna Anglii — pisze Augur — znajduje się w punkcie zwrotnym. Dotąd Anglia pozostawała pod wpływem zapatrywań Lloyd George'a, który uważał, że Niemcy stały się łagodnym barankiem, zaś Francja — państwem militarystycznym. Pojawienie się rządu von Papena na widnokręgu bardziej przyczyniło się do klęski niemieckiej propagandy w Anglii, niż jakikolwiek inny wypadek ostatnich lat 10-ciu. Natomiast dojsie do władzy Herriota ukazało prawdziwe pokójowe oblicze Francji. Utworzenie gabinetu von Papena głęboko poruszyło radykałów angielskich, mających większe wpływy niżby im się należało, sądząc z ich licebności. Jest znamienne — pisze autor — że „Manchester Guardian“, przez

całe lata wierzący, że Niemcy są wcieleniem wszelkich cnót demokratycznych, obecnie zwraca się przeciwko Berlinowi w niezwykle ostrych artykułach. Wygnanie Brueninga dokonało zwrotu w angielskiej opinii publicznej, której sympatie dla Niemiec znikają.

Zwycięskie zakończenie strajku w firmie „Cec“

W firmie wyrobów radiowych, Elektoralna 30 zastrajkowało 20 pracowników, członków Powsz. Zw. Zaw. Prac. Handl. i Biur., Mylna 7.

Po tygodniu strajku odbyła się z inicjatywą firmy konferencja w Inspekt. Pracy w sprawie zlikwidowania zatargu. Z ramienia Związku w konferencji brali udział kol. kol. Frydman, Neuman i Elbaum. Po kilkugodzinnych rokowaniach, firma zgodziła się na wszystkie prawie żądania Związku w sprawie zapłaty za czas strajku, wypłacenie zredukowanym 3-em pracownikom odpowiednich odszkodowań i pozostawienia wszystkich pozostałych pracowników przy pracy na dotychczasowych warunkach.

Na wezwanie Związku pracownicy na tychmiast przystąpili do pracy.

Piorun zabił 2 robotników na Wileńszczyźnie

W czasie ostatniej burzy, jaka nawiedziła wileńsko - trocki powiat, piorun zabił dwóch robotników w majątku Pawłowo, gminy turgielskiej

Spisek monarchistyczny w Hiszpanji

PARYŻ, 16 czerwca (ATE.). Z Madrytu donoszą o wykryciu spryszenia monarchistycznego, na którego czele stał baron de Mora. Policja zaresztowała przywódcę spisku oraz dalszych 7-iu członków spisku, którzy postawieni będą przed sądem doraźnym.

Incydent podczas przedstawienia

W tych dniach w teatrze Opera Comique w Paryżu podczas przedstawienia „Mozarta i Salieri“ zdarzył się jedyny w swoim rodzaju incydent. Oto występujący w tej operze Szaliapin rozdrażniony omyłką w takcie popełnioną przez partnera jego Poziemkowskiego, obrzucił go podczas przedstawienia obelgami w języku rosyjskim, a następnie również w języku rosyjskim zwrócił się w

ostrych słowach do dyrygenta Michała Steinmana. Dyrygent mocno zirytowany złamał batutę, nie przerywając jednak dyrygowania. Po skończonym przedstawieniu Steinman podał się do dymisji.

Obchody „Tygodnia Kobiet“

WILNO.

W Wilnie obchodzono Dzień Kobiet przez urządzenie Akademii w dniu 12 czerwca w Sali Miejskiej.

Akademie zagała przewodnicząca Sekcji kobiet PPS, tow. Hołowniowa, zapraszając do prezydium towarzyszek i towarzyszy: Bartoszewiczowa, Tomaszewiczowa, Zielonkówna, dr. Dobrzańskiego, Stażowskiego i Zejmę.

Referaty o znaczeniu Dnia Kobiet; o tem, jaka jest rola kobiety pod względem społecznym i politycznym, oraz o

skutkach wojny dla narodów — wygłosili: tow. tow. dr. Dobrzański, Bartoszewiczowa i Stażowska.

Sala była wypełniona po brzegi; przy było bardzo dużo kobiet.

W części artystycznej p. Wanda Hendrich, artystka Opery, i prof. Ludw. Wykonali szereg numerów.

RADOMSKO.

Na wiec, urządzony z okazji „Tygodnia Kobiet“ przybyło kilkaset osób. Przemawiali tow. tow. Bogusz, Opic i Bukowski.

Tragedja małżeńska w rok po ślubie

Jan Matusiak, kierowca i właściciel takśówki (ul. Łomżyńska 22) po sprzeczce z żoną i teściową wpadł do swego pokoju i tam postrzelił się z rewolweru w głowę. Po otworzeniu drzwi za-

stano Matusiaka leżącego w kałuży krwi na podłodze. Lekarz Pogotowia udzielił pomocy i w stanie ciężkim przewiózł do szpitala Przemienienia Pańskiego, gdzie Matusiak wkrótce zmarł.

Oni mają czas...

Ale bezrobotni nie mogą czekać!

Piszą nam z Wilna: Bezrobotny Naftali Olcha od 16 tygodni nadaremno czeka na przyznanie mu zasiłku z Funduszu Bezrobocia w Wilnie. Gdy zwrócił się do Zarządu, odpowiedziano mu, że „sprawa skierowana do kontroli“.

Uważamy, że w ciągu szesnastu ty-

godni można było sprawę załatwić i głodnemu bezrobotnemu przyznać, to co mu się należy, lub też odmówić.

Panom urzędnikom z F. B. nie spieszy się, widocznie uważają, że jak bezrobotny przegodzi się, to lepiej potrafi ocenić otrzymaną pomoc.

I to nie jest pojedynczy wypadek.

Echa katastrofy kolejowej na dworcu w Krakowie

Wczoraj zakończył się w Krakowie trzydniowy proces przeciwko 4 funkcjonariuszom kolejowym Dyrekcji Krakowskiej, oskarżonym z § 335 w związku z katastrofą na dworcu kolejowym krakowskim w lutym r. b., podczas której 5 osób zostało zabitych, a kilkadziesiąt lekko i ciężko rannych.

Trybunał zapowiedział ogłoszenie wyroku w dniu jutrzejszym.

Zgon działacza ukraińskiego

W Łucku zmarł w wieku lat 66 znany pisarz i działacz ukraiński dr. Mostest Lewicki.

Tajemnicze morderstwo

Ubiegłej nocy zamordowana została w Będzinie w mieszkaniu własnym przy ulicy Podzamcze, Janina Kaniewska, lat 29, ekspedjentka sklepową. Tłomordu nieznane. Policja wszczęła dochodzenie

Lokatorzy, podpisujcie

W związku z akcją obniżki komornego, której powodzenie zależy jest od największej ilości podpisów lokatorskich, domagających się obniżki czynszu mieszkaniowego, Zrzeszenie Organizacji Lokatorskich (Królewska 51) czynne dla tych spraw od 10 rano do 9 wieczorem wzywa wszystkich zainteresowanych w Warszawie do zgłaszania się do Zrzeszenia, celem składania

podpisów pod uchwałą.

Zbrane podpisy w ciągu miesiąca lipca na terenie Rzeczypospolitej będą skompletowane i wraz z odpowiednim w tej sprawie memoriałem złożone miarodajnym czynnikom.

Wielka Międzynarodowa Rewja Lotnictwa

Dzisiaj rozpoczyna się w Warszawie Międzynarodowy Meeting Lotniczy. Udział zawodników przedstawia się imponująco. Zapisanych jest 45 maszyn.

W meetingu wezmą udział wszystkie typy samolotów krajowych oraz najwybitniejsi lotnicy. Zagranicą zgłosiła 19 zawodników. Między innymi przybędzie do Polski znany pilot turystyczny, Belg Enthoven i Jaklitch oraz znani piloci-akrobaci z Jugosławii Nicolitch, Mihailowitch, Hruszka oraz akrobata Dupal.

Program meetingu jest bardzo bogaty i urozmaicony.

Głównym dniem zawodów będzie niedziela. Tego dnia odbędą się dwie najważniejsze konkurencje międzynarodowe: wyścigi i konkursy akrobacji.

W sobotę nastąpi o godz. 2,30 otwarcie meetingu przez Ministra Komunikacji, po-

czem odbędzie się defilada samolotów nad miastem. W godz. 16—18 odbędzie się przy lot zawodników, biorących udział w meetingu. Konkure baloników odbywać się będzie tego dnia równocześnie, już od godziny 2-jej. Ceny biletów w sobotę — 50 groszy na wszystkie miejsca, w niedzielę — od 50 groszy do 10 złotych (na trybuny).

Spisek monarchistyczny w Hiszpanji

PARYŻ, 16 czerwca (ATE.). Z Madrytu donoszą o wykryciu spryszenia monarchistycznego, na którego czele stał baron de Mora. Policja zaresztowała przywódcę spisku oraz dalszych 7-iu członków spisku, którzy postawieni będą przed sądem doraźnym.

Incydent podczas przedstawienia

W tych dniach w teatrze Opera Comique w Paryżu podczas przedstawienia „Mozarta i Salieri“ zdarzył się jedyny w swoim rodzaju incydent. Oto występujący w tej operze Szaliapin rozdrażniony omyłką w takcie popełnioną przez partnera jego Poziemkowskiego, obrzucił go podczas przedstawienia obelgami w języku rosyjskim, a następnie również w języku rosyjskim zwrócił się w

Uroczystość ku czci tow. Bucholza w trzecią rocznicę zgonu

Warszawski OKR. PPS. zwraca się do wszystkich dzielnic o wzięcie udziału w niedzielę o godz. 11 rano, ze sztandarami, w uroczystym obchodzie trzeciej rocznicy tragicznego zgonu TOW. BUCHOLZA NA CMENTARZU BRÓDZIENSKIM.

Zbiórka na dzielnicy NOWE BRÓDNO, SIEDZIBNA 5.

Przesłuchanie świadków w sprawie Blachowskiego

Zastępca sędziego śledczego I rewiru Ast bawił w ciągu dn. 15 i 16 b. m. w Żyrardowie. W Okręgowej Komendzie Policji Państwowej sędzia śledczy przesłuchał 19 świadków w sprawie Jana Blachowskiego, zabójcy dyrektora Zakładów Żyrardowskich Koehlera. Przesłuchani zostali wszyscy członkowie prezydium magistratu oraz szereg działaczy zawodowych na terenie Żyrardowa. (PID).

Pracownicy fryzjerscy w niebezpieczeństwie

Dekret Prezydenta ma zniszczyć odpoczynek świąteczny

Dekret Prezydenta ma zniweczyć odpoczynek świąteczny.

Rozeszły się pogłoski, iż drogą dekretu, ma być zniweczony odpoczynek świąteczny zatrudnionych w zawodzie fryzjerskim.

LECZNICA RADJOLOGICZNA

„RADON“ dla chorych przychodzących i stałych

GRANICZNA 8, tel. 703-58.

Leczenie radem, promieniami Roentgena, elektrycznością, światłem. Prześwietlanie. Guzy, gruźlica, nowotwory (rak), gruźlica chirurgiczna, choroby wewnętrzne (artretyzm, chor. krwi), nerwowe, skórne.

Dr. Jan A ŁAPIN

Królewska 31.

b. Ordynator Klin. w Szpit. Ś-go Łazarza

Weneryczne, skórne,

niemoc piciowa, analizy.

Od 9—2 pp. i 4—8 wiecz. Niedz. do 2 pp

DOKTOR MEDYCyny

H. SCHOENMAN

ul. Hortensji 6 (obok poczty Głównej,

tel. 636-77. Specjalność

niemoc piciowa, weneryczne, skórne.

Analizy krwi. Od 9 do 2 i 5—8.

W niedziele do 12,

LECZNICA SPECJALNA

b. Asystenta Kliniki Berlińskiej

D-ra med. D. GISERA

Chmielna 47

(2-gi dom od Dworca Głównego)

Choroby SKÓRNE, weneryczne (specj. chro-

niczne), pęcherza i niemoc piciowa.

Analizy krwi i moczu. Zapobieganie chorobom wenerycznym. Diatermia, Sollux, Lampa

kwarcowa.

Przyjęcia: 9—2 i 4—9. PORADA zł. 4

Lotnik Hausner

London, 16 czerwca (PAT.). Anglo-saxon Petroleum Company otrzymała dziś wiadomość od kapitana Wilsona, że „Circus“ nie zawinął do portów na Azorach, lecz omijając je kieruje się wprost do zatoki Meksykańskiej. Okazało się, że Hausner jest jeszcze zbyt wycieńczony, aby mógł wysiąść na Azo

rach i innym statkiem odpłynąć do Nowego Jorku, wobec czego zdecydował, że dojedzie do Florydy, skąd samolotem odleci do domu. Żona Hausnera będzie zapewne oczekiwać na małżonka na Florydzie i odleci z nim do Nowego Jorku.

Spór o mundury hitlerowców

Berlin, 16 czerwca (PAT.). Bezpśrednio po ogłoszeniu dekretu politycznego prezydenta Rzeszy, rząd bawarski i badeński ogłosili urzędowy komunikat, stwierdzający, że wydany na obszarach tych krajów związkowych zakaz urządzania wszelkich demonstracji politycznych pod gołym niebem jest nadal utrzymany w mocy. Również w

Prusach utrzymany zostaje zakaz, oparty bezpośrednio na postanowieniu konstytucji Rzeszy. Badeński min. spraw wewnętrznych wydał równocześnie zakaz noszenia mundurów. Rząd bawarski ma w sprawie noszenia mundurów ogłosić specjalne rozporządzenie policyjne.

Wiece B.B. w Samborze stał się wspaniałą manifestacją opozycyjną

(Kor. własna).

Na dzień 12 b. m. zwołał B. B. W. R. w Samborze wiec poselski, na który jednak nie przybyli posłowie z danego okręgu, którzy nie mają tu czego szukać, ale w ich zastępstwie — pp. posłowie Chowaniec, Niedźwiecki i Wojtowicz.

Wiece ten wykazał bardzo dobitnie, iż B. B. nie ma w mieście naszym żadnego wpływu, albowiem nie podniósł się żaden głos za wyrażeniem poparcia pro gramowi B. B.

Zaznaczyć należy, iż poza paru urzędnikami, którzy może z musu na wiec się stawili, oraz kilkunastu osobami, ciągnącymi zyski z obecnej sytuacji a opozycjonem w pewne posady i synekury — cała zgromadzona publiczność, składająca się z robotników, chłopów, rzemieślników i inteligencji zawodowej, była przeciwną obecnej polityce, czemu dała dobitny wyraz.

Przez cały czas przemówienia posła Chowaniec co zdanie przerywano mu w bardzo dosadny i ironiczny sposób; nie dopuszczono do głosu wcale posła Niedźwieckiego, zaś posła Wojtowicza sam z głosu zrezygnował.

Panowie jedynkarze wyczuli już swą porażkę na początku wiecu, kiedy wniósł sek. tow. Łukaczyskiego o powołanie prezydium, złożonego z przedstawicieli robotników i chłopów, przeszedł ogromną większość głosów (przez podniesienie rąk), a mimo to, nie poddano tego wniosku formalnie pod głosowanie; bezprawnie narzucono wiecowi swoje prezydium.

Na usilne żądania zgromadzonych do puszczenia do głosu przedstawicieli opozycji na miejsce posła Niedźwieckiego. Przemawiali tow. Horodiner, Melnarowicz, Łukaczyski i Drotlew oraz ob. Markiewicz i Bródka.

Z SALI SĄDOWEJ

SPRAWA TASIEMKI MA BYĆ ODROZCZONA

W kołach sądowych krąży wiadomość, iż obrońcy członków bandy Tasiemki dążą do odroczenia procesu, który miał być rozpatrywany 4 lipca r. b.

SPRAWA SEKRETAŹY SĄDU NAJWYŻSZEGO I INNYCH

Rozprawa sekretarza Sądu Najwyższego Srota i 13 innych oskarżonych o komunizm, jeszcze trwa.

W dniu wczorajszym rozpoczęły się przemówienia stron. Wyrok zostanie ogłoszony zapewne we wtorek.

PO 1 MIESIĄCU WIEZIENIA ZA OKRZYKI W DNIU IMIENIN PIŁSUDSKIEGO

W Sądzie Okręgowym rozpatrywano wczoraj sprawę Ruchli Zylber, Dawida Rosenberga, Majera Goldberga, Perla Lichtiga, Idy Goldberga i Liwy Rogozickiej oskarżonych o wnoszenie okrzyków antypaństwowych (przeciwko Piłsudskiemu) w dn. 18 marca i o wywołanie temi okrzykami zbiegowskiego.

Sąd uznał winę oskarżonych za udowodnioną i skazał każdego z nich na 1 miesiąc więzienia.

I. K.

DŹWIKOWY KINOTEATR MIEJSKI

Początek punktualnie o godz. 6.30

Urocz. **LILIAN HARWEY**

zaprezentuje się Sz. Publiczności na naszym ekranie w przemyślnym filmie p. t.

PREZ Z MIŁOŚCIĄ

Wł. W. S. K. Nadprogramy. Sala dobrze wentylowana. Ceny miejsc niższe

COLOSSEUM pocz. 6, w niedz. 4
NAJNOWSZY FILM
WYTW. „SOWKINO”
W MOSKWIE
„MIŁOŚĆ DOŃSKIEGO KOZAKA”
NA SCENIE: Nowy program światowych atrakcji
MAŁA SALA: „CZERWONA ZEMSTA”
Awantur. Przygody. Dla młod. dozwol.

MAJESTIC Nowy świat 43
Pocz. o 6, 8, 10
ARCZYDZIEŁO DŹWIKOWE
W NOWYM OPRACOWANIU
REŻYSERJI GENJALNEGO
CECILA B. DE MILLE'A
BEZBOŻNE DZIEWCZĘ
Balkon 1.50
Parter 2. Włas. „Kolos” Warszawa

Obecną sytuację polityczną i gospodarczą omówił dokładnie tow. Horodiner, odparając wywody p. posła Chowaniec, który zamiast mówić o sposobach zaradzenia obecnemu kryzysowi, przez godzinę rozwodził się nad historią Polski, boć przecież nie miał żadnego argumentu, by uzasadnić obecne kroki władz, godzące w całą klasę pracującą i łatwiej mu było opowiadać o przeszłości!

Jako legionista I brygady przemawiali tow. Melnarowicz i Drotlew.

Ob. Markiewicz, rolnik ze Strzałkowic, w swym przemówieniu, opisującym nędzę chłopów polskiego, podał pewien, bardzo ciekawy szczegół z czasów wyborów, kiedy to ks. Bachota straszył chłopów, że jeśli nie będą głosowali na

jedynkę, to ich obrzezają, jak Żydów!!

Wywody przedstawicieli opozycji były nieustannie burzliwie oklaskiwane. Replikował poseł Wojtowicz, którego zebrani wcale nie chcieli słuchać czemu dali wyraz w ciągłych okrzykach. Skonsternowani bebechowcy już nawet nie poddali pod głosowanie swojej rezolucji, natomiast zebrani prawie jednomyślnie uchwalili wniosek ob. Bródki, żądający ustąpienia obecnego Rządu, oraz rozpisania nowych wyborów i to uczciwych. Wznoszono z zapalem okrzyki: „Niech żyje Rząd robotniczo-chłopski”

Z pieśnią „Czerwonego” na ustach słuchacze opuścili salę. Przebieg tego wiecu B. B. jest żywo omawiany w Samborze.

W górnictwie na G. Śląsku wre

(Kor. własna).

W dniu 11 czerwca br. odbyło się w Janowie zebranie załogowe robotników kop. „Giesche”, w obecności około dwóch tysięcy ludzi. Przewodniczący Rady Zakładowej, tow. Wójcik, oraz tow. Świątek przedstawili groźbę zatrzymania szybu „Karmel”, oraz żądanie robotników obniżenia pobieranego przez dyrekcję czynszu mieszkaniowego od zajmujących domy kopalniane.

Następnie przemawiał tow. St. Bocian, sekretarz CZG, przedstawiając groźbę kryzysu gospodarczego, wynikłego z głodzenia szerokich warstw ludowych. Referent podkreślił, że kardynalnym warunkiem wyjścia z katastrofy jest podniesienie zdolności nabywczej klasy robotniczej. Wbrew temu, kapitaliści systematycznie, przez zamachy na płace i świadczenia socjalne, redukcje, turnusy i świętówki... dążą do zupełnego zniweczenia egzystencji klasy robotniczej. Kapitaliści, przy pomocy „sanacji” realizują przerzucenie ciężarów kryzysu na barki robotników. Klasa robotnicza musi mieć zwartą siłę, aby nie tylko bronić się przed zamachami, ale również — realizować postulaty, któremu dała ostatnio wyraz w swych rezolucjach Komisja Centralna Związków Zawodowych.

Mówca podkreślił również, że na Górnym Śląsku stoi „Zespół Pracy” ze swoją ugodową polityką.

Gdy następnie wstąpił referent ze strony „Generalnej Federacji” (Z. Z. Z.), wygwizdano go i nie pozwolono mu mówić.

Na zgromadzeniu uchwalona została jednomyślnie rezolucja, przedstawiona przez przewodniczącego tow. Wójcika. Rezolucja ta stwierdza, że wbrew zapewnieniom kapitalistów i przedstawicieli Rządu, dokonana ostatnio obniżka płac taryfowych nie tylko nie spowodowała stabilizacji w zatrudnieniu robotników i ilości dni pracy, ale poza nędzą, spo-

wodowaną obniżeniem płac, przyniosła katastrofą dalszych redukcji, zamykania kopalni i świętówek.

W dalszym ciągu rezolucja zawiera protest przeciwko zamachowi na umowę ramową i przeciw planowanemu zmniejszeniu szybu „Karmel”, oraz wyraża gotowość obrony zagrożonych interesów klasy robotniczej wszelkimi środkami, stojącymi do dyspozycji.

Rezolucja zawiera żądanie skrócenia czasu pracy do 6 godzin i zatrudnienia bezrobotnych, oraz podwyższenia płac.

W końcu robotnicy zakładają stanow-

Szykany

Władze administracyjne w Baranowiczach zabroniły urządzać zebrań istniejącemu od kilku miesięcy Związkowi Robotników Budowlanych. Związek ten dotychczas prowadził swoją pracę normalnie, nie napotykając ze strony administracji na przeszkody.

Robotnicy uważają, że jest to akcja władzy administracyjnej, zmierzająca do uniemożliwienia pracy na tutejszym terenie klasowemu związkowi poto, by suchotniczy związek bebesowski, li-

Obniżka komornego we Lwowie

Na posiedzeniu Rady miejskiej we Lwowie uchwalono obniżyć komorne w nowobudowanych domach czynszowych przy ul. Arciszewskiej i Pełewskiej o 20%, w innych domach miejskich o 15%. Obniżka obowiązować będzie od 1 czerwca rb.

czy protest przeciwko potrącaniu przez zarząd kopalni z urlopów dni strajku, który wybuchł w lutym w obronie płac, i żądają bezwzględnej cofnięcia tego niesłychanego zarządzenia dyrekcji. Ponadto w rezolucji domagają się robotnicy, ze względu na wyniszczenie materialne, spowodowane ostatnią obniżką i ciągłymi „świętówkami” — obniżenia do połowy czynszu mieszkaniowego w domach kopalnianych.

Komuniści przybyli licznie na zebranie i zamierzali mieć, ale to im się nie udało.

Z codziennej kroniki wypadków

NIEUDAŁY ZAMACH NA SPÓŁDZIELNIĘ

Wczoraj w nocy 3-ch włamywaczy zamierzało dokonać włamania do spółdzielni spożywczej przy ul. Spiekiej 2 na Ochocie. Na wyzucy przez dozorcę nocnego alarm nadbiegł post. 23 komis., Jan Pawlak, który w czasie pościgu zawiadził się o drut kolczasty, otrzymując ranę szarpaną lewej ręki. Kradzież nie udała się. Włamywacze uciekli.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dewizy: Belgia 124.20; Bukareszt 5.32; Holandia 360.90; Londyn 32.60 — 32.63; Nowy Jork 8.92; Nowy Jork (kabel) 8.925; Paryż 35.03; Praga 26.41; Sztokholm 168.25; Szwajcaria 173.90.

STAN POGODY

ZACHMURZENIE MAŁEJE.

Przewidywany przebieg pogody w dniu dzisiejszym: Zachmurzenie zmienne, małeja, jednak miejscami przelotne deszcze, nieco ciepło. Słabnące wiatry północno-zachodnie.

WYPADEK KOLEJOWY.

Na stacji w Pruszkowie dostał się pod pociąg 42-letni Leon Prusak, bez zajęcia (So wińskiego 22). Lekarz kolejowy udzielił pierwszej pomocy, stwierdzając rany tłuczone głowy lewej strony i prawego podudzia. Po opatrunku nieszczerliwego przewieziono do szpitala Dz. Jezus w Warszawie.

UPADEK Z 3-go PIĘTRA.

Przy ul. Lewickiej w Mokotowie 16-letnia Bronisława Chojcka, córka lokatora tegoż domu, weszła na rusztowanie, które wskutek niedbałego umocowania w pewnym miejscu oberwało się, wskutek czego Ch. spadła z 3 piętra na bruk podwórza. Lekarz Pogotowia stwierdził złamanie prawego uda, wstrząs mózgu i ogólne potłuczenie. Ofiarę w stanie ciężkim przewieziono do szpitala Dz. Jezus.

UJECIE ZBRODNIARZA.

Sprawca ciężkiego poranienia nożem przy ul. Krochmalnej 7, 17-letniego Hereza Ettingera, tragarza, okazał się 22-letni Jan-kiel Pelc (Krochmalna 7), którego policja aresztowała. Stan Ettingera, przebywającego w szpitalu na Czystem, w dalszym ciągu jest bardzo ciężki.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

NIEDZIELNE MECZE A KLASOWE

W niedzielę odbędą się w Warszawie trzy mecze o mistrzostwo klasy A.

Pierwszy rozegrany zostanie na boisku Skody (a nie Skry, jak mylnie podaliśmy wczoraj) pomiędzy Skodą a Marymontem.

Drugi odbędzie się na boisku Skry pomiędzy gospodarzami a Świtom. Wreszcie trzeci pomiędzy rezerwami Legii i Warszawianki na boisku Legii.

DZISIEJSZE ZAWODY SPORTOWE

Dziś odbędą się następujące ważniejsze imprezy sportowe:

Na boisku Polonii o godz. 18 Gwiazda rozegra mecz ze Zniczem (klasa A).

Na boisku Legii o godz. 18 Legia gra z wiedeńskim Rapidem.

Na boisku Skry o godz. 18 Makabi walczy z rezerwą Polonii (klasa A).

Na stadionie pływackim przy ul. Łazienkowskiej o godz. 16 pierwszy dzień pływackich mistrzostw Warszawy klasy B.

**

We Lwowie odbędzie się mecz ligowy Czarni — Polonia.

W Łodzi początek lekkoatletycznych mistrzostw Polski pań.

PRZED TURNIEJEM TENISOWYM W WIMBLEDONIE

W dniu 20 b. m. rozpoczyna się w Wimbledon doroczny wielki międzynarodowy turniej tenisowy, który i w świata. Polska reprezentowana jest tym roku zgromadzi elitę tenisową przez Jędrzejowską i Tłoczyńskiego.

Wczoraj odbyło się już losowanie przeciwników w pierwszej rundzie. Czołowi gracze świata zostali rozstawieni. Do tej grupy zaliczeni zostali: Cochet, Vines, Schields, Perry, Wood, Austin, Borotra, Crawford. W turnieju pań rozstawione zostały: Willis-Moody, Mathieu, Krahwinkel, Whittingstall, Jacobs, Nuthall, Payot.

NURMI NIE BĘDZIE STARTOWAŁ W IGRZYSKACH OLIMPIJSKICH

Jak się dowiadujemy, Międzynarodowy Związek Lekkoatletyczny postanowił nie zgodzić się na udział Nurmi w igrzyskach olimpijskich w Los Angeles w razie, gdyby Fiński Związek Lekkoatletyczny zgłosił swego znakomitego biegacza do konkurencji olimpijskich.

W ten sposób los Nurmi w Los Angeles wydaje się być ostatecznie przesądzonym w sensie dla najlepszego biegacza świata niekorzystnym. Wznowienie w Los Angeles będą tedy gozbawienie wielkiego pojedynku Nurmi — Kusocińskiego.

KOLARSKIE MISTRZOSTWA WARSZAWY

Jutro o godz. 4 popoł., odbędą się na torze Dynasowskim wyścigi kolarskie o tytuł Mistrza Warszawy na przestrzeni 1000 mtr. i 50 klm. z udziałem najlepszych zawodników Klubów Warszawskiego Okręgowego Związku Kolarskiego. W programie poza tym odbędzie się próba wyścigu drużynowego Olimpijskiego na przestrzeni 4-ch klm. Około godz. 5 popoł. spodziewany jest powrót zawodników z wyścigu szosowego 100 klm. o „Mistrzostwo W. T. C.”.

Atrakcją programu będą wyścigi motocyklowe ze startem po raz pierwszy w Warszawie Mistrza Krakowa i rekordzisty Igo Stieglitz, pogromcy najlepszego i najodważniejszego dotychczas polskiego motocyklisty T. Rudawskiego ze Lwowa. Przeciwnik Stieglitzowi niepokonyty w roku bieżącym Paweł Kowalski.

PORAŻKA SZAMOTY W BORDEAUX

Szamota wziął udział w wielkich międzynarodowych zawodach kolarskich o „Grand Prix Republique” w Bordeaux, przyczem w przedbiegu na 4 startujących zajął drugie miejsce za Michardem, a prze Carterem, zaś w repesażu przegrał nieznacznie z Richlim (Szwajcarja), bijąc dwóch zawodników. Finał wygrał Michard.

czący aż 4 członków mógł się rozwinąć.

Przeciwko krzywdzącemu postępowaniu władzy przedsięwzięto odpowiednie kroki.

Zapewniamy, że żadne „tricki” bebesowców nie pomogą, nawet otrzymywane subsydia zasilające z kolei monopol spirytusowy!

„Pewne formalności”

PAT. donosi:

Z Ostrowca donoszą, że odbyła się tam rozprawa przeciwko dyrektorowi Banku Udziałowego Współdzielczego w Ostrowcu Baumfeldowi, który przez nie dokonanie pewnych formalności naraził firmę Cukron w Warszawie na stratę 31.500 zł. Sąd skazał Baumfelda na 6 miesięcy więzienia.

Dziś w Radio

11.58 — 12.05 Sygnał czasu. 12.05 — 12.10 Odczytanie programu. 12.10 — 12.20 Przegląd Prasy. 12.40 — 12.45 Komunikat PIM. 12.45 — 13.20 Poranek szkolny. 13.35 — 14.10 Muzyka lekka. 15.00 — 15.10 Komunikat gospodarczy. 15.10 — 15.30 Piosenki chóru Dana. 15.30 — 15.40 Wiadomości wojskowe. 15.40 — 16.05 Słuchowisko dla dzieci i młodzieży. 16.05 — 16.35 Pieśni dla dzieci. 16.35 — 16.40 Komunikat dla żeglugi i rybaków. 16.40 — 17.00 „Przegląd wydawnictw periodycznych”. 17.00 — 18.00 Muzyka popularna rosyjska. 18.00 — 18.20 Pożytki i przyjemności nauki geografii. 18.20 — 19.15 Muzyka lekka i taneczna z rest. „Cristal”. 19.15 — 19.35 Rozmaitości, oraz kom. Tow. Zach. do Hodowli koni w Polsce. 19.35 — 19.45 Dziennik Radjowy. 19.45 — 19.55 „Książka rolnicza”. 19.55 — 20.00 Odczytanie programu. 20.00 — 20.55 Muzyka lekka. 20.55 — 21.10 „Na widnokręgu”. 21.10 — 21.50 Warszawa — Dworzec Główny (Reportaż). 21.50 — 21.55 Dodatek do Dziennika Radjowego. 21.55 — 22.00 Komunikat dla komunikacji lotniczej. 22.05 — 22.40 Utwory Chopina w wyk. Henryka Sztompki. 22.40 — 22.50 Wiadomości sportowe. 22.50—24.00 Muzyka taneczna z dancingu „Oaza”.

Co wyświetlają kina?

ADRIA PALACE: „Gdy kobieta jest piękna”.

APOLLO: „Dwa serca”.

ATLANTIC: „Człowiek, którego zabiłem”.

BAJKA: „Walka w podziemiach”.

COLOSSEUM: „Miłość doświadczonego koczaka”.

W malej sali: „Czerwona zemsta”.

CASINO: „Bracia Karamazow”.

CAPITOL: „Miljon” i „W każdym porcie dziewczyna”.

CRISTAL: „Czterech z Legii” i „Macisteo jako goniec”.

CZARY: „Tajemnica radiostacji” i „Dziewczyna z Hawanny”.

ERA: „Noce bezsenne, noce szalone”.

FILHARMONJA: „Zakazana przygoda”.

FORUM: „Za oceanem” z Chevelierem.

GOPLANA: „Żywy pociek” i „Podwójna gra”.

HELJOS: „Książę Dracula”.

HOLLYWOOD: „Pieśń trubadura”.

ITALJA: „Grzesznica bez grzechu”.

KOMETA: „Bunt młodzieży” i „Ludzie na posterunku”.

LUX: „Podpory tronu”.

MAJESTIC: „Bezbożne dziewczę”.

MARS: „Kwiat Algieru”.

MASKA: „Wesoły porucznik”.

MEWA: „Ognisko” i „Paryżanka”.

MIEJSKI: „Przez z Mitością”.

PAN: „Rozwódka” i „Królowa podziemi”.

PALACE: „Musisz być moją”.

RIVIERA: „W szponach czerezwycza”.

ki” i dodatki dźwiękowe.

ROXY: „Tajemnicze jaskinie Paryża”.

SOKOL: „Afera meżatki” i „Ulica pojępionych dusz”.

STYLOWY: „Zew młodości”.

SWIATOWID: „Demon miłości”.

TOMBOLA: „Przygoda miłosna” i „Miłość dwóch serc”.

UCIECHA: „Cygańskie romanse”.

URANJA: „Coin i Kelly w Szkoci”.

„Majestic” BEZBOŻNE DZIEWCZĘ

Widzieliśmy w swoim czasie film ten w wersji niemieckiej i obecnie udźwiękowienie jego witalne ze szczerą radością.

Film, oparty na ostrej krytyce systemu, panującego w zakładach wychowawczych poprawczych Ameryki, nosi na sobie wybitny ślad „lwiego pazura” takiego mistrza reżyserji, jak Cecil B. de Mille i pozostawia po sobie silne wrażenie. Scena walki między „beżbożnymi” z młodzieżą klerykańską jest pełna realizmu i rzadko spotykanego rozmachu reżyserskiego.

Film doskonały pod każdym względem, ujęcie zagadnienia wychowania poprawczego głębokie, strona dźwiękowa filmu nie tylko że nie popsuła, jak to często dzieje się z niemymi filmami udźwiękowionymi, lecz jeszcze podniosła wartość obrazu.

Ika.

Historja o zatopionych skarbach i o próbach ich wydobywania

W maju 1922 roku w pobliżu wyspy Ushant koło Brestu zatonął statek angielski „Egyp”, na pokładzie którego znajdowało się 4½ tonny złota w monetach wartości 165.000 funtów oraz 40 ton srebra w sztabach, wartości ogólnej przeszło miliona funtów.

W r. 1928 rozpoczęto próby podniesienia zatopionego statku, względnie dostania się do tej jego części na dnie morza, w której znajduje się złoto i srebro. Próby te podjęte były przez znane towarzystwo włoskie „Società Ricupera Marittima” z Genui. Pierwszy statek „Artiglioi”, przy pomocy którego czyniono próby, zatonął przed 2 laty wskutek eksplozji. Wówczas, jak wiadomo, stracił życie słynny nurek włoski Gianni.

Ponowne próby podjęte zostały przez statek francuski nazwany „Artiglioi II”. W listopadzie zeszłego roku przed przerwą zimową natrafiono na schron, w którym znajdują się skarby.

Prace wznowione zostały w maju i obecnie część pancernia, otaczającego schron

została wysadzona w powietrze, co umożliwiło czterem specjalnym nurkom włoskim dostanie się do wnętrza. Ustalili oni, że skrzynki ze złotem przykryte są masą szczątków z położonego ponad schronem salonu pierwszej klasy i izby bagażowej. Nurkowie zajmują się obecnie usunięciem tych szczątków, które przeszkadzają w dotarciu do skrzyń.

skrzyń.

Pierwsza mała skrzynka została już wydobyta. Zawiera ona naprawdę tylko 15.000 rupii, ale w każdym razie początek jest zrobiony.

Warto jednak podkreślić, że wydobyte pieniądze nie mają obecnie żadnej wartości, zostały bowiem wycofane z obiegu przed kilkoma laty.

Najwięcej przez telefon rozmawiają Kanadyjczycy

Wbrew ogólnemu mniemaniu, Stany Zjednoczone nie są krajem mającym pierwszeństwo co do liczby rozmów telefonicznych. Rekord w tym względzie osiągnęła Kanada. Na każdego mieszkańca wypadła tam 250 rozmów telefonicznych rocznie, podczas gdy na Stany Zjednoczone przypada 231 rozmów, a na

Nową Zelandję 212. W żadnym innym kraju świata odsetek ten na osobę nie przewyższa cyfry 150.

Kanada posiada 1.402.861 aparatów telefonicznych, na których przeprowadzono w roku ubiegłym przeszło dwa i ćwierć milarda rozmów. 37.500.000 przypada na rozmowy międzymiastowe.

Co grają w Teatrach?

TEATR ATENEUM. Dziś i codziennie sztuka Afinożenowa w tłumaczeniu H. Piłchowskiej p. t. „Strach”.

Z OPERY. Dziś po raz pierwszy w Teatrze Wielkim ukaże się urozmaicona efektownymi tańcami, niezwykle melodyjną pełną humoru operetka Oskara Straussa p. t. „Napoleon i Teresina”.

W niedzielę o godz. 4 pp. w teatrze na Wyspie w Łazienkach ukaże się fantastyczny balet L. Różyckiego „Pan Twardowski”. Tegoż dnia o godz. 8 wiecz. również w Teatrze na Wyspie odegrane będzie arcydzieło Moniuszki „Halka”.

TEATR NARODOWY daje tylko do poniedziałku komedię „Miłość pod mikroskopem”.

We wtorek przyszłego tygodnia premiera komedii Pagnol'a „Fanny”.

TEATR NOWY na przeciąg paru tygodni zamknięty.

TEATR LETNI. Dziś i codziennie lekka komedia „Adwokat w opałach” G. Wakefielda.

TEATR MAŁY. Dziś i codziennie nowa komedia Hieronima Marstina p. t. „Dzika pszczoła”.

TEATR POLSKI gra codziennie niezwykle oryginalną i ciekawą sztukę Bernarda Shaw'a „Zbyt prawdziwe, aby było dobre”.

TEATR „NOWOŚCI”. Codziennie świetna operetka Abrahama „Kwiat Hawaju”.

TEATR „MORSKIE OKO”. Codziennie wielka rewja w 30-tu obrazach „Wesoła podróż”.

TEATR „NOWY ANANAS”. Codziennie w ogródku rewja „To jest Fuks”.

TEATR „MIGNON”. Rewja „Romans z przeszkodami” z udziałem całego zespołu.

TEATR IM. ŻEROMSKIEGO (Boduena 4). Dziś ostatnie przedstawienie „Sobowótora”. W przyszłym tygodniu wznowienie „Dnia październikowego”. W niedzielę dn. 19 bm. o godz. 3-ej popoł. w Wierzbnie — komedia Ał. hr. Fredry p. t. „Gwałtu co się dzieje”.

OSTATNI DOROCZNY POPIS. WYŻ.

SZKOŁY MUZYCZ. IM. CHOPINA. Drugi i ostatni w bieżącym sezonie doroczny popis absolwentów i uczniów Wyż. Szkoły Muzycznej im. Fr. Chopina odbędzie się w wielkiej sali Filharmonii jutro o godz. 11-ej rano.

JAN BONECKI I GUSTAW BUSZYŃSKI. W oryginalnej i ciekawej sztuce Shaw'a „Zbyt prawdziwe, aby było dobre” granej z wielkim powodzeniem na scenie Teatru Polskiego.

SENSACJA DLA WARSZAWIANEK!
Największa hurtownia w Polsce
SUKIEN I BLUZEK
M. Hopman

Warszawa, Nalewki 38,
front i piętro — tel. 11-55-72
rozpoczęła **detaliczną sprzedaż**
p/g najnowszych modeli zagranicznych.
CENY ŚCIŚLE HURTOWE!

Tak wygląda jedna z największych ulic Londynu

W ostatnich latach jedna z największych ulic Londynu Regent - Street została całkowicie odnowiona. Architekci zachowali jednak wszystkie zabytki,

pochodzące z przed 100 i więcej lat. Na zdjęciu naszym widzimy jeden z fragmentów tej wspaniałej ulicy z monumentalnymi gmachami.

Z postępów techniki

Angielski Scotland Yard zastosował w Derby tegorocznych w Epsom po raz pierwszy radio i samolot w kierowaniu olbrzymim, skomplikowanym ruchem kołowym na drogach wiodących do największego toru wyścigowego w Anglii, jakim jest Epsom.

W tym celu użyto samolotu t. zw. „wiatrak”, albo autogiro hiszpańskiego konstruktora De La Cierva. Jak wiadomo, jest to samolot o dwóch śmigłach — przednim i górnym. To ostatnie, puszczane w ruch, utrzymuje aparat w dowolnym punkcie nad ziemią. Samolot zaopatrzono przedewszystkiem w instalację radiofoniczną krótkofalową na-

dawczo - odbiorczą. Podobno ta metoda dała świetne wyniki.

Obrazki ze świata Typy holenderek z okolic Zuidersee

W Holandji zachowały się dotąd, zwłaszcza po wsiach, piękne stroje ludowe. Na ilustracji naszej widzimy trzy kobiety holenderskie z okolic Zuidersee w swych barwnych strojach. Uwagę zwracają drewniane saboty na nogach i piękne czepce na głowach.

Z cudów przyrody

Niezwykły Gejzer

W miejscowości Serrazzano we Włoszech na terenie znanym z częstego wydobywania się pary zawierającej kwas borny wybuchł nagle z głębokości 186 metrów gejzer.

Gejzer powoduje taki huk, że w promieniu kilometra nie podobna rozmawiać nawet podniesionym głosem. Huk ten, przy sprzyjającym wietrze słychać w odległości 30 kilometrów.

Według prowizorycznych obliczeń no wy gejzer pary wyrzucany jest z siłą 150 tys. koni parowych na godzinę. Technicy mają nadzieję, że uda się wkrótce rozpocząć prace eksploatacyjne.

Poławiacz pereł

Na ilustracji naszej widzimy poławiacza pereł z Queenslandu w Australii. Największą przeszkodą i niebezpieczeństwem w pracy poławiaczy pereł stanowią rekiny, które w tych okolicach uwijają się całymi stadami. Poławiacze pereł, słynący z niesłychanej odwagi, niejednokrotnie staczają krwawe walki z temi potworami. Z tych walk przeważnie wychodzą zwycięsko.

AN WAŚNIEWSKI

63)

Na podszybiu

Powieść górnicza.

VIII.

ZŁOTE CZASY.

Kossobudzki miał kłopotów coniemiarą. Cała dolina kopalniana rozwierała się, jako jedno pole — wielkie, śnieżne, nieco wklęsłe, niby nieforemna miska. Gdzie niedługo rdzawiły się na niem małe rozpyły świeżego urobku i garbiły, jak przeguby kretowiska. Pozatem biel i biel — przepyszna, skrzęca się w słońcu pod ciemnym lazurem nieba tak jarko, że aż w oczy kłuło. Wśród tej jednostajnej bieli ciemniały zakrętnymi liniami polne drogi, zaledwie przetarte płozami sanie.

Kolejka od szybków ku płóczkarni zatajona w wykopanych umyślnie wąwozach wśród śniegu, niby w tunelach.

Otwarte gardziele szyków parowały w przeczystą dolinę, a rzadkie mgły ich wydechów wlewały się na tle lazuru niki i zwiewne.

Wokół doliny bory szczerline otulone kożuchem ledwo przeświecały z pod śnieżnej powłoki zielenią igliwia, oraz ciemnią konarów i pni.

Kossobudzki jeździł teraz codziennie do lasu, gdzie znajdował się wylot sztolni, doglądając jej pieczołowicie. W słoneczne dni małe saneczki pogra-

żały się w cichych, milczących głębiach leśnych, o drzewach, uginających się od nawisów białego puchu. Wśród przejrzystego powietrza śnieżne igielki prosiły beztrosko, paląc się i jarząc wszystkimi barwami, a czasem z przeciążonego igliwia spadała większa czapa śniegu, rozpylała się jasną smugą i pacala cichutko na podszybie.

Nurt sztolni był tak gwałtowny, że mróz pętał go lodem bardzo powoli; a mimo to niebezpieczeństwo zupełnego zlodowacenia nie było pozbawione podstawy. Kalis przemarzyło do cna, w sztywniejącym mokrem ubraniu chodził teraz z Mrówką tylko po powierzchni, kując w skorupę lodu wielkiem dłutem, aby zbadać jej grubość.

— Nie jest dobrze, panie nadstyggarze, nie jest dobrze! — chrząkał budowacz, tupiąc i objając sobie boki rękami. — A najgorzej, że budowa wadzi kręce, które ino tańcują. Choćby bić w lód i kruszyć go, to i tak ona nie spłynie.

— Jakby doszło do ostateczności, to się te nągłębsze okragluki powyjmują.

— Tyla roboty! A niech pierun spali i ten mróz, chorobie! — kłął Kalis, szcękając zębami.

Na dole tymczasem wszystko jeszcze było w porządku i woda z pompy waliła w chodnik wielkim wodogrzmotem, jak zawsze. Na raporty swe o obecnym stanie rzeczy na sztolni Kossobudzki nie miał nawet odpowiedzi.

— Żeby ich połać! Kiedyż oni wreszcie sprzedadzą kopalnię i przyjdą ci no wi?

Tęsknota jego miała zostać zaspokojona wcześniej, niż się spodziewał, bo oto zajechały na „Jó-

zeł” dwa auta. Z pierwszego wylądował Didé, potem wykulgał się okraglutki Verrierek, a za nim wyszedł skupiony Chadeau. Drugim przyjechali dwaj grubasi: Siennicki i Kwietniewski.

— Pan Kossobucky, pan Kossobucky — wołał krewki inżynier — pan Siennicki teraz już jest pan directeur, będzie przyjeżdżał tu, zaglądał.

Nadstyggarz złożył swe gratulacje.

Kwietniewski i Didé pozostali w biurze, jakby chcąc zamanifestować, że dają wolą rękę mandatarzom przyszłych dzierżawców do zorientowania się w kopalni. Trzej dyrektorowie „T-wa Górniczego” przebrali się w stroje dołowe i z Kossobudkim na czele wyruszyli na zwiedzanie „Józefa”.

Zjechali na dół kieratem. Verrierek śmiał się z powolnej jazdy tą windą, jak z najlepszego dowcipu i wogóle wszystko go cieszyło, więc paplał, jak najęty. Zamilił dopiero na niskich chodnikach, gdzie natomiast Siennicki zaczął pojełkiwać boleśnie, bo ciągle zaważał swym wąskim i nieszczęsnym brzuchem o skały. Chadeau był niezmordowany. Zdawało się, że nie chce on przepuścić w tem zwiedzaniu ani jednej dziury.

Gdy zaczęli się przepychać przez coraz niższe chodniki, chcąc dojść do starych galmanowych robot, Kossobudzki zaproponował:

— Może wrócimy do kieratu, przejdziemy powierchnią, a potem zjedziemy na tę część kopalni jakim szybikiem.

Chadeau zgodził się i w milczeniu skreślił ku podszybiu kieratu.

(D. c. n.).

NASZA RUBRYKA

Poszukiwanie pracy

DYPLOMOWANY NAUCZYCIEL GIMNAZJALNY udziela lekcji, dzieciom i dorosłym. Polski, historia, niemiecki, logika, psychologia w zakresie gimnazjum, pozostałe przedmioty w zakresie sześciu klas. Telefon 796-01.

POSZUKUJE PRACY DO WSZYSTKIEGO ucioiwa, pracowita, czyta Gotuję smacznie i ładnie piórę, prąsuję męskie koszule na pół sztywno. Rekomendacje zaraz w Warszawie: Ordynacka 10-1.

PRAWNIK Z ZAWODU, pozostający bez środków do życia, poszukuje jakiegokolwiek pracy. Oferty do „ROBOTNIKA” dla R. W. SUMIENNY, ŚCISŁY, TECHNIK. MIERNICZY, lat 26, przyjmie jakąkolwiek pracę. Język niemiecki. Oferty do „Robotnika” dla „Technika”.

MODYSTKA SAMODZIELNA, 10 lat praktyki zawodowej. Prowadziła do 1928 roku własny salon. Ostatnio przez 1½ roku prowadziła pracownię kapeluszy pierwszorzędnej firmy w Warszawie. Poszukuje posadę stałą; wymagania skromne. Wiadomość: Nowolipki 31 m. 31.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz gr. 20. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: WACŁAW CZARNECKI.

Wydawca RADA NACZELNA P. P. S.

Odbito w drukarni „Robotnika”, Warecka 7.